

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. Aastakäik

30. jaanuar 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 030/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 030/02	Kohtuasi C-673/13 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 23. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Apellatsioonkaebus — Õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Keskkond — Århusi konventsioon — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Artikli 6 lõige 1 — Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide kahjustamise oht — Väljend „info, mis on seotud heitmetega keskkonda“ — Dokumendid, mis käsitlevad taimekaitsevahendites sisalduva toimeaine loa andmise menetlust — Toimeaine glüfosaat) .	2
2017/C 030/03	Kohtuasi C-442/14: Euroopa Kohtu (viies koda) 23. novembri 2016. aasta otsus (College van Beroep voor het Bedrijfsleveni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Århusi konventsioon — Direktiiv 2003/4/EÜ — Artikli 4 lõige 2 — Üldsuse õigus teabega tutvuda — Väljend „keskkonda sattuvaid heitmeid käsitlev teave“ — Direktiiv 91/414/EMÜ — Direktiiv 98/8/EÜ — Määrus (EÜ) nr 1107/2009 — Taimekaitsevahendite ja biotsiidide turuleviimine — Konfidentsiaalsus — Äri- või tööstushuvide kaitse)	3

2017/C 030/04	Kohtuasi C-461/14: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2009/147/EÜ — Loodusliku linnustiku kaitse — Erikaitsealad — Direktiiv 85/337/EMÜ — Teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse)	4
2017/C 030/05	Kohtuasi C-464/14: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Tribunal Tributário de Lisboa eelotsusetaotlus – Portugal) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA <i>versus</i> Fazenda Pública (Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ETL artiklid 63 – 65 — Euroopa ühenduste — Tuneesia assotsiatsioonileping — Artiklid 31, 34 ja 89 — Euroopa ühenduste — Liibanoni assotsiatsioonileping — Artiklid 31, 33 ja 85 — Juriidiliste isikute tulumaks — Dividende saava äriühinguga samas liikmesriigis asuvalt äriühingult saadud dividendid — Assotsiatsioonilepingu osapooleks olevas kolmandas riigis asuvalt äriühingult saadud dividendid — Erinev kohtlemine — Piirang — Põhjendatus — Tõhus maksukontroll — Võimalus tugineda ETL artiklile 64 Euroopa ühenduste — Tuneesia ja Euroopa ühenduste — Liibanoni assotsiatsioonilepingute puhul)	5
2017/C 030/06	Kohtuasi C-177/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. novembri 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus- Saksamaa) – Nelsons GmbH <i>versus</i> Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Eelotsusetaotlus — Tarbijate teavitamine ja kaitse — Määrus (EÜ) nr 1924/2006 — Toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited — Üleminekumeetmed — Artikli 28 lõige 2 — Tooted, mis kannavad enne 1. jaanuari 2005 olemas olnud kaubamarki või marginimetust — Bachi õiepreparaadid — Euroopa Liidu kaubamärk RESCUE — Tooted, mida enne 1. jaanuari 2005 turustati kui ravimeid ja mida pärast seda kuupäeva on turustatud kui toitu)	7
2017/C 030/07	Kohtuasi C-314/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Asulareovee puhastamine — Artikli 4 lõiked 1 ja 3 — Bioloogiline või sellega võrdväärne puhastamine)	8
2017/C 030/08	Kohtuasi C-395/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. detsembri 2016. aasta otsus (Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Mohamed Daouidi <i>versus</i> Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artiklid 1–3 — Puude alusel diskrimineerimise keeld — „Puude“ olemasolu — Mõiste „pikaajaline füüsiline, vaimne, intellektuaalne või meeleline vaegus“ — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 3, 15, 21, 30, 31, 34 ja 35 — Määramata ajaks siseriikliku õiguse järgi ajutiselt töövõimetu töötaja töölepingu ülesütlemine)	9
2017/C 030/09	Liidetud kohtuasjad C-408/15 P ja C-409/15 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. novembri 2016. aasta otsus – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG jt (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV jt (C-409/15 P) <i>versus</i> Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — ETL artikli 263 neljas lõik — Kaebeõigus — Õigus esitada hagi — Akt, mis puudutab isiklikult füüsilisi või juriidilisi isikuid „mingi neile omase tunnuse“ tõttu — Määrus (EÜ) nr 511/2014 — Geneetiliste ressurssidele juurdepääsu ja nende kasutamisest saadava tulu õiglase ja erapooletu jaotamise Nagoya protokollist tulenevad kasutajate jaoks ette nähtud vastavusmeetmed liidus — Määrus (EÜ) nr 2100/94 — Ühenduse sordikaitse mõju piiramine — Aretajate erand)	10
2017/C 030/10	Kohtuasi C-443/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Labour Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – David L. Parris <i>versus</i> Trinity College Dublin jt (Eelotsusetaotlus — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikkel 2 — Seksuaalse sättumuse ja vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Liikmesriigi pensioniskeem — Toitjakaotushüvitise maksmine registreeritud elukaaslasele — Tingimus — Kooselu registreerimine enne selles skeemis kindlustatu 60. sünnipäeva — Tsiviilpartnerlus — Võimatus asjaomases liikmesriigis enne 2010. aastat — Tõendatud püsiv suhe — Artikli 6 lõige 2 — Vanuse alusel erineva kohtlemise õigustatus)	11

2017/C 030/11	Kohtuasi C-454/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Hessisches Landesarbeitsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Jürgen Webb-Sämann versus Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH pankrotihaldur) (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2008/94/EÜ — Artikkel 8 — Töötajate kaitse tööandja maksejõuetuse korral — Sotsiaalkindlustust käsitlevad sätted — Ulatus — Täiendava pensioniskeemi alusel vahetult või tulevikus tekkivate töötajate õiguste kaitseks vajalikud meetmed — Kohustus näha ette õigus tegemata jäetud pensioniskeemi sissemaksete pankrotivarast väljaarvamisele — Puudumine)	12
2017/C 030/12	Kohtuasi C-486/15 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 30. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik, Orange ja Saksamaa Liitvabariik (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Finantsmeetmed France Télécomi kasuks — Aktsionäri laenu pakkumus — Prantsuse riigi esindajate avalikud avaldused — Otsus, millega tunnistatakse abi ühisturuga kokkusobimatuks — Mõiste „abi“ — Mõiste „majanduslik eelis“ — Aruka erainvestori kriteerium — Üldkohtu põhjendamiskohustus — Kohtuliku kontrolli piirid — Vaidlusaluse otsuse moonutamine)	12
2017/C 030/13	Kohtuasi C-642/15 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. detsembri 2016. aasta otsus – Toni Klement versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Bullerjan GmbH (Apellatsioonikaebus — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Euroopa Liidu kaubamärk — Ahju kujuline ruumiline kaubamärk — Artikli 51 lõike 1 punkt a — Euroopa Liidu kaubamärgi tühistamise taotlus — Artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkt a — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamata jätmine)	13
2017/C 030/14	Kohtuasi C-645/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde versus Freistaat Bayern (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamine — Direktiiv 2011/92/EL — Hinnatav projekt — I lisa punkt 7 — Peamisi rahvusvahelisi liiklussooni käsitlev Euroopa kokkulepe — Neljarajalise tee laiendamine vähem kui 10 km pikkusel lõigul)	13
2017/C 030/15	Kohtuasi C-662/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG versus BIOS Medical Services GmbH, varem BIOS Naturprodukte GmbH (Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv 93/42/EMÜ — Meditsiiniseadmed — I klassi seade (kirurgiline haavaside), mille kohta tootja on läbi viinud vastavushindamise menetluse — Paralleelimport — Importija andmete lisamine etiketile — Täiendav vastavushindamise menetlus)	14
2017/C 030/16	Kohtuasi C-152/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Määrus (EÜ) nr 1071/2009 — Ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta — Artikli 16 lõiked 1 ja 5 — Riiklik elektrooniline autoveo-ettevõtjate register — Omavahelise ühenduse puudumine teiste liikmesriikide riiklike elektrooniliste registritega)	15
2017/C 030/17	Kohtuasi C-520/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 5. oktoobril 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel versus Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Kohtuasi C-521/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 5. oktoobril 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter versus Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Kohtuasi C-529/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 17. oktoobril 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH <i>versus</i> Hauptzollamt München	17
2017/C 030/20	Kohtuasi C-538/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 25. oktoobril 2016 – Kevin Joseph Devine <i>versus</i> Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA . .	17
2017/C 030/21	Kohtuasi C-539/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 25. oktoobril 2016 – Richard Rodriguez Serin <i>versus</i> HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Kohtuasi C-548/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Monsi apellatsioonikohus) (Belgia) 28. oktoobril 2016 – Belgia riik <i>versus</i> Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Kohtuasi C-549/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Itaalia) 31. oktoobril 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano <i>versus</i> Palais Kaiserkrone Srl	19
2017/C 030/24	Kohtuasi C-551/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 31. oktoobril 2016 – J. Klein Schiphorst <i>versus</i> Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Kohtuasi C-558/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 3. novembril 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Kohtuasi C-574/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 14. novembril 2016 – Grupo Norte Facility S.A. <i>versus</i> Angel Manuel Moreira Gómez . . .	21
2017/C 030/27	Kohtuasi C-586/16 P: Sun Pharmaceutical Industries Ltd (varem Ranbaxy Laboratories Ltd) ja Ranbaxy (UK) Ltd 17. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-460/13: Sun Pharmaceutical Industries Ltd (varem Ranbaxy Laboratories Ltd) ja Ranbaxy (UK) Ltd <i>versus</i> Euroopa Komisjon	22
2017/C 030/28	Kohtuasi C-588/16 P: Generics (UK) Ltd-i 18. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-469/13: Generics (UK) <i>versus</i> komisjon	23
2017/C 030/29	Kohtuasi C-590/16: 21. novembril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik . .	24
2017/C 030/30	Kohtuasi C-591/16 P: H. Lundbeck A/S-i ja Lundbeck Ltd 18. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-472/13: Lundbeck A/S ja Lundbeck Ltd <i>versus</i> Euroopa Komisjon	25
2017/C 030/31	Kohtuasi C-598/16 P: Viktor Fedorovych Yanukovychi 23. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda laiendatud koosseisus) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-346/14: Yanukovych <i>versus</i> nõukogu	26
2017/C 030/32	Kohtuasi C-599/16 P: Oleksandr Viktorovych Yanukovychi 23. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda laiendatud koosseisus) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-348/14: Yanukovych <i>versus</i> nõukogu	27
2017/C 030/33	Kohtuasi C-600/16 P: National Iranian Tanker Company 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 14. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-207/15: National Iranian Tanker Company <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	28

2017/C 030/34	Kohtuasi C-601/16 P: Arrow Group ApS-i ja Arrow Generics Ltd 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-467/13: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd versus Euroopa Komisjon	29
2017/C 030/35	Kohtuasi C-602/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-111/14: Unitec Bio versus nõukogu	31
2017/C 030/36	Kohtuasi C-603/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-139/14: PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT Wilmar Nabati Indonesia versus nõukogu	32
2017/C 030/37	Kohtuasi C-604/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-121/14: PT Pelita Agung Agrindustri versus nõukogu	33
2017/C 030/38	Kohtuasi C-605/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-120/14: PT Ciliandra Perkasa versus nõukogu	34
2017/C 030/39	Kohtuasi C-606/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-80/14: PT Musim Mas versus nõukogu	35
2017/C 030/40	Kohtuasi C-607/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjades T-112/14–T-116/14 ja T-119/14: Molinos Río de la Plata versus nõukogu	36
2017/C 030/41	Kohtuasi C-608/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-117/14: Cargill versus nõukogu	37
2017/C 030/42	Kohtuasi C-609/16 P: Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-118/14: LDC Argentina versus nõukogu	38
2017/C 030/43	Kohtuasi C-611/16 P: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, varem Zoetis Products LLC 25. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-471/13: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma versus Euroopa Komisjon	39
2017/C 030/44	Kohtuasi C-614/16 P: Merck KGaA 28. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-470/13: Merck KGaA versus Euroopa Komisjon	40

Üldkohus

2017/C 030/45	Kohtuasi T-248/13: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Al-Ghabra versus komisjon (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud teatud isikute ja üksuste vastu suunatud piirangud — Määrus (EÜ) nr 881/2002 — Sellise isiku rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine, kes on kantud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organi koostatud loetellu — Sellise isiku nime kandmine määruse nr 881/2002 I lisas sisalduvasse loetellu — Tühistamishagi — Mõistlik aeg — Kohustus kontrollida ja põhjendada esitatud põhjenduste sisulist põhjendatust — Kohtulik kontroll)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Kohtuasi T-764/14: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – European Dynamics Luxembourg ja Evropaiki Dynamiki versus komisjon (Teenuste riigihanked — Hankemenetlus — ASEAN-i arvutipõhise tollitransiidisüsteemi (ACTS) kasutajatugi, väljatöötamine ja rakendamine — Pakkujate pakkumuse tagasilükkamine — Teise pakkuja pakkumuse edukaks tunnistamine — Valikukriteeriumid — Lepingu sõlmimise kriteeriumid — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Võrdne kohtlemine — Läbipaistvus)	43
2017/C 030/47	Kohtuasi T-95/15: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Printeos jt versus komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Standardsete ümbrike ja spetsiaalsete trükiga ümbrike Euroopa turg — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus — Müügihindade kooskõlastamine ja klientide jagamine — Kokkuleppemenetlus — Trahvid — Põhisumma — Erakorraline kohandamine — Ülemäär 10 % kogukäibest — Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõige 2 — Põhjendamiskohustus — Võrdne kohtlemine)	43
2017/C 030/48	Kohtuasi T-397/15: Üldkohtu 14. detsembri 2016. aasta otsus – PAL-Bullermann versus EUIPO – Symaga (PAL) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk PAL — Osaline tühistamine — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 punkt a ja artikli 51 lõike 1 punkt a — Kaubamärgi kuju, mis erineb registreeritud kaubamärgi kujust — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 22 lõiked 3 ja 4)	44
2017/C 030/49	Kohtuasi T-548/15: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Guiral Broto versus EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Café del Sol taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Café del Sol — Vastulausemenetluse keeles tõendite esitamata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklid 75 ja 76 — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirjad 19 ja 20 — Kaitseõigused)	45
2017/C 030/50	Kohtuasi T-549/15: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Guiral Broto versus EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi CAFE DEL SOL taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Café del Sol — Vastulausemenetluse keeles tõendite esitamata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklid 75 ja 76 — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirjad 19 ja 20 — Kaitseõigused)	45
2017/C 030/51	Kohtuasi T-744/15: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Puro Italian Style versus EUIPO (smartline) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi smartline taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)	46
2017/C 030/52	Kohtuasi T-745/16: Üldkohtu 14. detsembri 2016. aasta otsus – Scorpio Poland versus EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi YO! registreerimise taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk YO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	46
2017/C 030/53	Kohtuasi T-24/16: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Sovena Portugal – Consumer Goods versus EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk FONTOLIVA — Varasem siseriiklik sõnamärk FUENOLIVA — Suhteline keeldumispõhjus — Varasema kaubamärgi registreeringu kehtivus — Uute asjaolude ja tõendite esitamine Üldkohtus — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Muutmispädevus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b, artikli 42 lõiked 2 ja 3 ning artiklid 65 ja 76)	47

2017/C 030/54	Kohtuasi T-58/16: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Apax Partners <i>versus</i> EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi APAX taotlus — Varasem rahvusvaheline sõnamärk APAX — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade ja teenuste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktid a ja b)	48
2017/C 030/55	Kohtuasi T-154/16: Üldkohtu 14. detsembri 2016. aasta otsus – Grid applications <i>versus</i> EUIPO (APlan) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi APlan registreerimise taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c)	48
2017/C 030/56	Kohtuasi T-809/16: 18. novembril 2016 esitatud hagi – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	49
2017/C 030/57	Kohtuasi T-811/16: 18. novembril 2016 esitatud hagi – Di Bernardo <i>versus</i> komisjon	49
2017/C 030/58	Kohtuasi T-813/16: 21. novembril 2016 esitatud hagi – Abes <i>versus</i> komisjon	50
2017/C 030/59	Kohtuasi T-818/16: 22. novembril 2016 esitatud hagi – Netflix International ja Netflix <i>versus</i> komisjon	51
2017/C 030/60	Kohtuasi T-832/16: 25. novembril 2016 esitatud hagi – Celio International <i>versus</i> komisjon	52
2017/C 030/61	Kohtuasi T-835/16: 28. novembril 2016 esitatud hagi – Louvers Belgium <i>versus</i> komisjon	53
2017/C 030/62	Kohtuasi T-836/16: 30. novembril 2016 esitatud hagi – Poola Vabariik <i>versus</i> komisjon	54
2017/C 030/63	Kohtuasi T-841/16: 24. novembril 2016 esitatud hagi – Alex <i>versus</i> komisjon	55
2017/C 030/64	Kohtuasi T-855/16: 7. detsembril 2016 esitatud hagi – Fertisac <i>versus</i> Euroopa Kemikaaliamet	56
2017/C 030/65	Kohtuasi T-865/16: 7. detsembril 2016 esitatud hagi – Fútbol Club Barcelona <i>versus</i> komisjon	57
2017/C 030/66	Kohtuasi T-868/16: 11. detsembril 2016 esitatud hagi – QI jt <i>versus</i> komisjon ja EKP	58
2017/C 030/67	Kohtuasi T-872/16: 9. detsembril 2016 esitatud hagi – repowermap <i>versus</i> EUIPO – Repower (REPOWER)	58

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 030/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 22, 23.1.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 14, 16.1.2017

ELT C 6, 9.1.2017

ELT C 475, 19.12.2016

ELT C 462, 12.12.2016

ELT C 454, 5.12.2016

ELT C 441, 28.11.2016

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (viies koda) 23. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Kohtuasi C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Keskkond — Århusi konventsioon — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Artikli 6 lõige 1 — Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide kahjustamise oht — Väljend „info, mis on seotud heitmetega keskkonda“ — Dokumendid, mis käsitlevad taimekaitsevahendites sisalduva toimeaine loa andmise menetlust — Toimeaine glüfosaat)

(2017/C 030/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver ja L. Pignataro-Nolin)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (esindajad: advokaat M. Abenhaim, advokat K. Nordlander ja *solicitor* P. Harrison), CropLife International AISBL (CLI) (esindajad: *barrister* D. Abrahams, advokaadid R. Cana ja E. Mullier ning *dikigoros* A. Patsa, European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (esindajad: advokaadid I. Antypas ja D. Waelbroeck ning *solicitor* D. Slater), European Crop Care Association (ECCA) (esindaja: *dikigoros* S. Pappas), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja A. Lippstreu)

Teised menetlusosalised: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (esindajad: *advocat* B. Kloostera ja *advocat* A. van den Biesen)

Teiste menetlusosaliste toetuseks menetlusse astuja: Rootsi Kuningriik (esindajad: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz ja N. Otte Widgren)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. oktoobri 2013. aasta otsus Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe vs. komisjon (T-545/11, EU:T:2013:523).
2. Saata kohtuasi T-545/11 Euroopa Liidu Üldkohtusse tagasi.
3. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 71, 8.3.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 23. novembri 2016. aasta otsus (College van Beroep voor het Bedrijfsleveni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Kohtuasi C-442/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Århusi konventsioon — Direktiiv 2003/4/EÜ — Artikli 4 lõige 2 — Üldsuse õigus teabega tutvuda — Väljend „keskkonda sattuvaid heitmeid käsitlev teave“ — Direktiiv 91/414/EMÜ — Direktiiv 98/8/EÜ — Määrus (EÜ) nr 1107/2009 — Taimekaitsevahendite ja biotsiidide turuleviimine — Konfidentsiaalsus — Äri- või tööstushuvide kaitse)

(2017/C 030/03)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Kostjad: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

menetluses osales: Makhtesim-Agan Holland BV

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et taimekaitsevahendi või biotsiidi turuleviimise loa taotleja ei palunud selle loa saamise menetluses käsitada konfidentsiaalsena ühtlasi kõnealuses menetluses esitatud teavet nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta artikli 14, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist, artikli 19 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 33 lõike 4 ja artikli 63 alusel, ei takista pädeval asutusel, kellele kolmas isik on pärast loa saamise menetluse lõppemist esitanud direktiivi 2003/4 alusel teabega tutvumise taotluse, loa taotleja vastuväite hindamist teabega tutvumise taotlusele ja vajaduse korral teabega tutvumise taotluse tagasilükkamist nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 2 esimese lõigu punkti d kohaselt seetõttu, et teabe avalikustamine riivab äri- või tööstusteabe konfidentsiaalsust.

2. Direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et:

— väljendiga „keskkonda sattuvad heitmed“ kõnealuse sätte tähenduses on hõlmatud niisugustest toodetest või ainetest nagu taimekaitsevahendid või biotsiidid (ja nendes toodetes sisalduvad ained) keskkonda eralduvad ained juhul, kui ained eralduvad keskkonda tegelikult või etteaimatavalt tavalise või realistliku kasutamise korral;

— väljendiga „keskkonda sattuvaid heitmeid käsitlev teave“ nimetatud sätte tähenduses on hõlmatud andmed nendest toodetest või ainetest „keskkonda sattunud heitmete“ liigi, koostise, koguse, keskkonda sattumise kuupäeva ja koha kohta, samuti andmed nende heitmete pikema- või lühemaajalise keskkonnamõju kohta, eeskätt teave jääkide kohta, mis esinevad pärast toote kasutamist keskkonnas ja uuringud, mis käsitlevad aine triivi mõõtmise tulemusi selle kasutamise ajal olenemata sellest, kas andmed nähtuvad osaliselt või täielikult väliuuringutest, laboratoorsetest uuringutest või translokatsioonide uuringutest.

3. Direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et juhul kui keskkonda sattuvaid heitmeid käsitleva, taotletava teabe avalikustamine kahjustaks üht selle direktiivi artikli 4 lõike 2 esimese lõigu punktides a, d ja f–h sätestatud huvi, võib teabeallikast tuletada üksnes asjakohaseid, keskkonda sattuvaid heitmeid käsitlevaid andmeid ja neid avalikustada, juhul kui neid andmeid on võimalik eraldada muust teabeallikas sisalduvast teabest; selle peab kindlaks tegema eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 462, 22.12.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-461/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2009/147/EÜ — Loodusliku linnustiku kaitse — Erikaitsealad — Direktiiv 85/337/EMÜ — Teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse)

(2017/C 030/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena ja G. Wilms)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Gavela Llopis)

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik ei ole võtnud vajalikke meetmeid, et vältida „Campiñas de Sevilla“ erikaitsealal looduslike elupaikade ja liikide elupaikade kahjustamist ning selliste liikide häirimist, mille kaitseks see ala on määratud, siis on Hispaania Kuningriik 29. juulile 2008 eelnenud ajal rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta artikli 4 lõikest 4, ning on sellest kuupäevast hilisemal ajal rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 6 lõikest 2.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni ja Hispaania Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 462, 22.12.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Tribunal Tributário de Lisboa eelotsusetaotlus – Portugal) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-464/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artiklid 63 – 65 — Euroopa ühenduste — Tuneesia assotsiatsioonileping — Artiklid 31, 34 ja 89 — Euroopa ühenduste — Liibanoni assotsiatsioonileping — Artiklid 31, 33 ja 85 — Juriidiliste isikute tulumaks — Dividende saava äriühinguga samas liikmesriigis asuvalt äriühingult saadud dividendid — Assotsiatsioonilepingu osapooleks olevas kolmandas riigis asuvalt äriühingult saadud dividendid — Erinev kohtlemine — Piirang — Põhjendatus — Tõhus maksukontroll — Võimalus tugineda ELTL artiklile 64 Euroopa ühenduste — Tuneesia ja Euroopa ühenduste — Liibanoni assotsiatsioonilepingute puhul)

(2017/C 030/05)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Tributário de Lisboa

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Vastustaja: Fazenda Pública

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 63 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et:

- Portugalis asuv äriühing, kes saab dividende vastavalt Tuneesias ja Liibanonis asuvalt äriühingutelt, saab ELTL artiklile 63 tuginedes vaidlustada nende dividendide sellise maksustamise nimetatud liikmesriigis, mis põhineb õigusnormidel, mis ei ole mõeldud kohaldamiseks ainuüksi olukorras, kus dividende saanud äriühingul on otsustav mõju dividendide jaotava äriühingu üle;
- sellised õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mille kohaselt liikmesriigi residentist äriühing võib dividendid täielikult või osaliselt oma maksustatavast summast maha arvata, kui neid jaotab sama liikmesriigi residentist äriühing, kuid ei saa seda mahaarvamist teha, kui dividende jaotav äriühing on kolmanda riigi resident, kujutavad endast kapitali liikumise piirangut liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel, mis põhimõtteliselt on ELTL artikliga 63 keelatud;
- saadud dividendide maksustatavast summast täieliku või osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas) 2009. aastal kehtinud redaktsiooni artikli 46 lõigete 1 ja 8 alusel võib olla põhjendatud ülekaaluka üldise huviga, mis tuleneb tõhusa maksukontrolli tagamise vajadusest, juhul kui ilmneb, et selle liikmesriigi maksuametil, mille resident on dividende saav äriühing, on võimatu saada kolmandalt riigilt, mille resident on dividende jaotav äriühing, teavet, mille alusel saab kontrollida, kas viimasena nimetatud äriühingu maksukohustuse tingimus on täidetud;
- osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku nimetatud redaktsiooni artikli 46 lõike 11 alusel ei saa olla põhjendatud tõhusa maksukontrolli tagamise vajadusest tuleneva ülekaaluka üldise huvi tõttu, juhul kui seda sätet võib kohaldada olukordades, kus ei saa kontrollida dividendide jaotava äriühingu maksukohustust riigis, mille resident ta on, ja selle kindlakstegemine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

2. ELTL artikli 64 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et:

- kuna maksusoodustusi reguleeriva õigusakti (Estatuto dos Benefícios Fiscais) 2009. aastal kehtinud redaktsiooni artikli 41 lõike 5 punktis b ette nähtud lepinguliste investeeringute maksusoodustuste korra ning sama õigusakti artiklis 42 ette nähtud Aafrika riikidest, kus portugali keel on riigikeel, ja Ida-Timorist pärit dividendide suhtes kehtiva korra kehtestamine ei muutnud õiguslikku raamistikku, mis puudutab Tuneesiast ja Liibanonist saadud dividendide käsitlemist, siis ei mõjuta nende kordade vastuvõtmine seda, et neis kolmandates riikides asuvate äriühingute jaotatud dividendide maksustamisel täieliku või osalise mahaarvamise võimaluse välistamist käsitataks olemasoleva piiranguna;

- liikmesriik loobub ELTL artikli 64 lõikes 1 ette nähtud võimalusest siis, kui ta olemasolevaid õigusakte formaalselt kehtetuks tunnistamata või muutmata sõlmib sellise rahvusvahelise lepingu nagu assotsiatsioonileping, mis vahetut õigusmõju omava sättega näeb ette mõne ELTL artikli 64 lõikes 1 nimetatud kapitaliliigi liberaliseerimise; õigusliku raamistiku selline muutmine tuleb seega ELTL artikli 64 lõikele 1 tuginemise võimalust puudutavate tagajärgede osas võrdsustada uute õigusnormide kehtestamisega, mis põhinevad varasema regulatsiooniga võrreldes uutel alustel.
3. Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel, mis on sõlmitud Brüsselis 17. juulil 1995 ning Euroopa Ühenduse ja Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse nimel heaks kiidetud nõukogu ja komisjoni 26. jaanuari 1998. aasta otsusega 98/238/EÜ, ESTÜ, artikli 34 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et:
- sellele on vahetu õigusmõju ja sellele tuginedes saab niisuguses olukorras, nagu on arutusel põhikohtuasjas, kus Portugali residentist äriühing saab dividende Tuneesia residentist äriühingult otseinvesteeringu tõttu, mille ta on teinud dividende jaotavas äriühingusse, vaidlustada nende dividendide maksustamise Portugalis;
 - sellised õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mille kohaselt liikmesriigi residentist äriühing võib saadud dividendid täielikult või osaliselt oma maksustatavast summast maha arvata, kui neid jaotab sama liikmesriigi residentist äriühing, kuid ei saa seda mahaarvamist teha, kui dividende jaotav äriühing on Tuneesia resident, kujutavad endast kapitali vaba liikumise piirangut, mis otseinvesteeringute puhul ja konkreetselt nendest investeeringutest saadava kasumi päritoluriiki ülekandmisel on selle lepingu artikli 34 lõikega 1 põhimõtteliselt keelatud;
 - selle sätte toime sellises olukorras, nagu on arutusel põhikohtuasjas, ei ole nimetatud lepingu artikliga 89 piiratud;
 - saadud dividendide dividende saava äriühingu maksustatavast summast täieliku või osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku 2009. aasta redaktsiooni artikli 46 lõigete 1 ja 8 alusel võib olla põhjendatud ülekaaluka üldise huviga, mis tuleneb töhuse maksukontrolli tagamise vajadusest, juhul kui ilmneb, et selle liikmesriigi maksuametil, mille resident on dividende saav äriühing, on võimatu saada Tuneesia Vabariigilt, mille resident on dividende jaotav äriühing, teavet, mille alusel saab kontrollida, kas neid dividende jaotanud äriühingu maksukohustuse tingimus on täidetud;
 - osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku nimetatud redaktsiooni artikli 46 lõike 11 alusel ei saa olla põhjendatud töhuse maksukontrolli tagamise vajadusest tuleneva ülekaaluka üldise huvi tõttu, juhul kui seda sätet võib kohaldada olukordades, kus ei saa kontrollida dividende jaotava äriühingu maksukohustust riigis, mille resident ta on, ja selle kindlakstegemine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
4. Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel, mis on sõlmitud Luxembourgis 17. juunil 2002 ning Euroopa Ühenduse nimel heaks kiidetud nõukogu 14. veebruari 2006. aasta otsusega 2006/356/EÜ, artiklit 31 tuleb tõlgendada nii, et:
- sellele on vahetu õigusmõju;
 - selline olukord, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis puudutab Portugalis elava isiku Liibanonis tehtud otseinvesteeringult saadud dividendide maksustamist, kuulub selle lepingu artikli 33 lõikes 2 nimetatud juhtude hulka; seega ei ole käesolevas asjas nimetatud lepingu artiklile 31 tuginemine vastuolus sama lepingu artikli 33 lõikega 1;
 - sellised õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mille kohaselt liikmesriigi residentist äriühing võib saadud dividendid täielikult või osaliselt oma maksustatavast summast maha arvata, kui neid jaotab sama liikmesriigi residentist äriühing, kuid ei saa seda mahaarvamist teha, kui dividende jaotav äriühing on Liibanoni resident, kujutavad endast kapitali vaba liikumise piirangut, mis on Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel artikliga 31 põhimõtteliselt keelatud;
 - selle sätte toime sellises olukorras, nagu on arutusel põhikohtuasjas, ei ole nimetatud lepingu artikliga 85 piiratud;

- saadud dividendide dividende saava äriühingu maksustatavast summast täieliku või osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku 2009. aasta redaktsiooni artikli 46 lõigete 1 ja 8 alusel võib olla põhjendatud ülekaaluka üldise huviga, mis tuleneb tõhusa maksukontrolli tagamise vajadusest, juhul kui ilmneb, et selle liikmesriigi maksuametil, mille resident on dividende saav äriühing, on võimatu saada Liibanoni Vabariigilt, mille resident on dividende jaotav äriühing, teavet, mille alusel saab kontrollida, kas neid dividende jaotanud äriühingu maksukohustuse tingimus on täidetud;
 - osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku nimetatud redaktsiooni artikli 46 lõike 11 alusel ei saa olla põhjendatud tõhusa maksukontrolli tagamise vajadusest tuleneva ülekaaluka üldise huvi tõttu, juhul kui seda sätet võib kohaldada olukordades, kus ei saa kontrollida dividende jaotava äriühingu maksukohustust Liibanonis, mille resident ta on, ja selle kindlakstegemine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
5. Seoses tagajärgedega, mis kaasnevad ETLT artiklite 63–65 ning Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel, samuti Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel tõlgendusega põhikohtuasjas:
- kui selle liikmesriigi ametiasutused, mille resident on dividende saav äriühing, võivad saada Tuneesia Vabariigilt, mille resident on dividende jaotav äriühing, teavet, mille alusel saab kontrollida, kas neid dividende jaotanud äriühingu maksukohustuse tingimus on täidetud, siis saadud dividendide dividende saava äriühingu maksustatavast summast täieliku või osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seadustiku 2009. aasta redaktsiooni artikli 46 lõike 1 või artikli 46 lõike 8 alusel on ETLT artiklitega 63 ja 65 ning Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel artikli 34 lõikega 1 vastuolus, ilma et Portugali Vabariik saaks selles osas tugineda ETLT artikli 64 lõikele 1;
 - ETLT artiklitega 63 ja 65, Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel artikli 34 lõikega 1 ning Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel artikliga 31 on vastuolus dividende saanud äriühingu maksustatavast summast saadud dividendide osalise mahaarvamise keelamine äriühingu tulumaksu seaduse nimetatud redaktsiooni artikli 46 lõike 11 alusel, juhul kui seda sätet võib kohaldada olukordades, kus ei saa kontrollida dividende jaotava äriühingu maksukohustust Tuneesias või Liibanonis, mille resident see äriühing on, ja selle kindlakstegemine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne, kusjuures Portugali Vabariik ei saa selles osas tugineda ETLT artikli 64 lõikele 1;
 - summad, mis on sisse nõutud Euroopa Liidu õigust rikkudes, tuleb maksukohustustlasele tagastada koos intressiga.

⁽¹⁾ ELT C 34, 2.2.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. novembri 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus-Saksamaa) – Nelsons GmbH versus Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Kohtuasi C-177/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tarbijate teavitamine ja kaitse — Määrus (EÜ) nr 1924/2006 — Toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited — Üleminekumeetmed — Artikli 28 lõige 2 — Tooted, mis kannavad enne 1. jaanuari 2005 olemas olnud kaubamärki või marginimetust — Bachi õiepreparaadid — Euroopa Liidu kaubamärk RESCUE — Tooted, mida enne 1. jaanuari 2005 turustati kui ravimeid ja mida pärast seda kuupäeva on turustatud kui toitu)

(2017/C 030/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Nelsons GmbH

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 107/2008, artikli 28 lõike 2 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et nimetatud säte on kohaldatav olukorrale, kus teatavat kaubamärki või marginimetust kandvat toitu turustati enne 1. jaanuari 2005 kui ravimit, ning pärast seda kuupäeva turustatakse samade materiaalsete omadustega ja sama kaubamärgi või marginimetuse all kui toitu.

⁽¹⁾ ELT C 213, 29.6.2015.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-314/15) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Asulareovee puhastamine — Artikli 4 lõiked 1 ja 3 — Bioloogiline või sellega võrdväärne puhastamine)

(2017/C 030/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja E. Manhaeve)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: S. Ghiandoni, A. Daly ja D. Colas)

Resolutsioon

- 1) Kuna Prantsuse Vabariik ei ole linnastute Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont, Volx ja Villeneuve puhul taganud reovee bioloogilist puhastust või muu sellega võrdväärset puhastust inimekvivalendiga 10 000 kuni 15 000 tundlikeks aladeks mitteleetavatesse veekogudesse juhitava asulareovee osas, või inimekvivalendiga 2000 kuni 10 000 magevette ja suudmealadele juhitava reovee osas, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1137/2008, artikli 4 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi.
- 2) Jätta hagi ülejäänuid osas rahuldamata.
- 3) Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. detsembri 2016. aasta otsus (Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Mohamed Daouidi versus Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Kohtuasi C-395/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artiklid 1–3 — Puude alusel diskrimineerimise keeld — „Puude“ olemasolu — Mõiste „pikaajaline füüsiline, vaimne, intellektuaalne või meeleline vaegus“ — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 3, 15, 21, 30, 31, 34 ja 35 — Määramata ajaks siseriikliku õiguse järgi ajutiselt töövõimetu töötaja töölepingu ülesütlemine)

(2017/C 030/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mohamed Daouidi

Kostjad: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, tuleb tõlgendada järgmiselt:

- asjaolu, et asjaomane isik on tööõnnetuse tõttu määramata ajaks ajutiselt töövõimetu siseriikliku õiguse tähenduses, ei tähenda iseenesest seda, et selle isiku võimekuse piirangut võib käsitada „pikaajalisena“ selles direktiivis viidatud mõiste „puue“ tähenduses, koostoomes Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste õiguste konventsiooniga, mille nõukogu kiitis Euroopa Ühenduse nimel heaks 26. novembri 2009. aasta otsusega 2010/48/EÜ;
- nende tõendite hulka, mis võimaldavad järeldada, et niisugune piirang on „pikaajaline“, kuulub eelkõige asjaolu, et väidetava diskrimineerimise kuupäeval ei olnud võimalik prognoosida, et asjaomase isiku vaegus kestab lühikest aega, või et see töövõimetus võib kesta oluliselt kauem, enne kui isik täielikult terveneb, ja
- „pikaajalisuse“ kontrollimisel peab eelotsusetaotluse esitanud kohus võtma aluseks kõik tema käsutuses olevad objektiivsed tõendid, eeskätt nimetatud isiku seisundit puudutavad dokumendid ja tõendid, mis on väljastatud praeguste meditsiiniliste ja teaduslike teadmiste põhjal.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. novembri 2016. aasta otsus – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG jt (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV jt (C-409/15 P) versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Liidetud kohtuasjad C-408/15 P ja C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — ELTL artikli 263 neljas lõik — Kaebõigus — Õigus esitada hagi — Akt, mis puudutab isiklikult füüsilisi või juriidilisi isikuid „mingi neile omase tunnuse“ tõttu — Määrus (EÜ) nr 511/2014 — Geneetilistele ressurssidele juurdepääsu ja nende kasutamisest saadava tulu õiglase ja erapooletu jaotamise Nagoya protokollist tulenevad kasutajate jaoks ette nähtud vastavusmeetmed liidus — Määrus (EÜ) nr 2100/94 — Ühenduse sordikaitse mõju piiramine — Aretajate erand)

(2017/C 030/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (esindajad: advokaadid P. de Jong, E. Bertolotto, K. Clayé, P. Vlaemminck ja B. Van Vooren)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament (esindajad: L. Visaggio, J. Rodrigues ja R. van de Westelaken), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Simm ja M. Moore)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
- 2) Mõista kohtukulud välja Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG-lt, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG-lt, Deutsche Saatveredelung AG-lt, Ernst Benary, Samenzucht GmbH-lt, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH-lt, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG-lt, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG-lt, KWS Saat AG-lt, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG-lt, Nordsaat Saatzuchts GmbH-lt, M. Peter Franck-Oberaspach-ilt, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH-lt, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG-lt, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG-lt, Strube Research GmbH & Co. KG-lt, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR-ilt, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG-lt, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV-lt, Agriom BV-lt, Agrisemen BV-lt, Anthura BV, Barenbrug Holding BV-lt, De Bolster BV-lt, Evanthia BV-lt, Gebr. Vletter & Den Haan VOF-ilt, Hilverda Kooij BV-lt, Holland-Select BV-lt, Konst Breeding BV-lt, Koninklijke Van Zanten BV-lt, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV-lt, Kwekerij de Wester-Bouwing BV-lt, Limgroup BV-lt ja Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV-lt.

⁽¹⁾ ELT C 328, 5.10.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Labour Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – David L. Parris versus Trinity College Dublin jt

(Kohtuasi C-443/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikkel 2 — Seksuaalse sättumuse ja vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Liikmesriigi pensioniskeem — Toitjakaotushüvitise maksmine registreeritud elukaaslasele — Tingimus — Kooselu registreerimine enne selles skeemis kindlustatu 60. sünnipäeva — Tsiviilpartnerlus — Võimatus asjaomases liikmesriigis enne 2010. aastat — Tõendatud püsiv suhe — Artikli 6 lõige 2 — Vanuse alusel erineva kohtlemise õigustatus)

(2017/C 030/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Labour Court

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Dr David L. Parris

Vastustajad: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform ja Department of Education and Skills

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ (millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemises töö saamisel ja kutsealale pääsemisel) artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid, mis seavad tööandjapensioni skeemi raames kindlustatute üleelanud registreeritud elukaaslaste õiguse saada toitjakaotushüvitist sõltuvusse tingimusest, et kooselu on registreeritud enne kindlustatu 60aastaseks saamist, samas kui riigisisesed õigusnormid ei võimaldanud asjaomasel kindlustatul kooselu registreerida enne selle vanusepiiri ületamist, ei kujuta endast diskrimineerimist seksuaalse sättumuse alusel.
2. Direktiivi 2000/78 artiklit 2 ja artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellised riigisisesed õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis seavad tööandjapensioni skeemi raames kindlustatute üleelanud registreeritud elukaaslaste õiguse saada toitjakaotushüvitist sõltuvusse tingimusest, et kooselu on registreeritud enne kindlustatu 60aastaseks saamist, samas kui riigisisesed õigusnormid ei võimaldanud asjaomasel kindlustatul kooselu registreerida enne selle vanusepiiri ületamist, ei kujuta endast diskrimineerimist vanuse alusel.
3. Direktiivi 2000/78 artiklit 2 ja artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellised riigisisesed õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei saa kehtestada diskrimineerimist seksuaalse sättumuse ja vanuse kombineeritud mõju alusel, kui need õigusnormid ei kujuta endast diskrimineerimist seksuaalse sättumuse ega vanuse alusel eraldivõetuna.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015.

Euroopa Kohtu (teine koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Hessisches Landesarbeitsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Jürgen Webb-Sämman versus Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH pankrotihaldur)

(Kohtuasi C-454/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2008/94/EÜ — Artikkel 8 — Töötajate kaitse tööandja maksejõuetuse korral — Sotsiaalkindlustust käsitlevad sätted — Ulatus — Täiendava pensioniskeemi alusel vahetult või tulevikus tekkivate töötajate õiguste kaitseks vajalikud meetmed — Kohustus näha ette õigus tegemata jäetud pensioniskeemi sissemaksete pankrotivarast väljaarvamisele — Puudumine)

(2017/C 030/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hessisches Landesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Jürgen Webb-Sämman

Vastustaja: Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH pankrotihaldur)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta tööandja maksejõuetuse korral pankrotivarast välja arvama endise töötaja töötasult pensioniskeemi sissemaksetena kinnipeetud summad, mis tööandja oleks pidanud kandma selle töötaja huvides üle pensionikontole.

⁽¹⁾ ELT C 389, 23.11.2015.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 30. novembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik, Orange ja Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-486/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Finantsmeetmed France Télécomi kasuks — Aktsionäri laenu pakkumus — Prantsuse riigi esindajate avalikud avaldused — Otsus, millega tunnistatakse abi ühisturuga kokkusobimatuks — Mõiste „abi“ — Mõiste „majanduslik eelis“ — Aruka erainvestori kriteerium — Üldkohtu põhjendamiskohustus — Kohtuliku kontrolli piirid — Vaidlusaluse otsuse moonutamine)

(2017/C 030/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan ja T. Maxian Rusche)

Teised menetlusosalised: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, D. Colas ja J. Bousin), Orange, varem France Télécom (esindajad: advokaadid S. Hautbourg ja S. Cochard-Quesson) ja Saksamaa Liitvabariik

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonikaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 381, 16.11.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. detsembri 2016. aasta otsus – Toni Klement versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Kohtuasi C-642/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonikaebus — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Euroopa Liidu kaubamärk — Ahju kujuline ruumiline kaubamärk — Artikli 51 lõike 1 punkt a — Euroopa Liidu kaubamärgi tühistamise taotlus — Artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkt a — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamata jätmine)

(2017/C 030/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Toni Klement (esindaja: Rechtsanwalt J. Weiser)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Schifko), Bullerjan GmbH

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. septembri 2015. aasta otsus Klement vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Bullerjan (ahju kuju) (T-211/14, ei avaldata, EU:T:2015:688).
2. Saata kohtuasi Euroopa Liidu Üldkohtusse tagasi.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 68, 22.2.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde versus Freistaat Bayern

(Kohtuasi C-645/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamine — Direktiiv 2011/92/EL — Hinnatav projekt — I lisa punkt 7 — Peamisi rahvusvahelisi liiklussooni käsitlev Euroopa kokkulepe — Neljarajalise tee laiendamine vähem kui 10 km pikkusel lõigul)

(2017/C 030/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Vastustaja: Freistaat Bayern

menetluses osales: Stadt Nürnberg

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta I lisa punkti 7 alapunkti c ei tule tõlgendada nii, et see säte hõlmab teelaiendamisprojekti, mis puudutab küll vähem kui 10 km pikkust teelõiku nagu põhikohtuasjas, kuid mille puhul on tegemist olemasoleva vähemalt neljarajalise tee laiendamisega.
2. Direktiivi 2011/92 I lisa punkti 7 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et „kiirteed“ selle sätte tähenduses on teed, mille tehnilised tunnused ühtivad 15. novembril 1975 Genfis allkirjastatud peamisi rahvusvahelisi liiklussooni käsitleva Euroopa kokkuleppe II lisa punktis II.3 sätestatud määratluse tunnustega, isegi kui need teed ei ole selle kokkuleppega reguleeritud rahvusvaheliste liiklussoonte võrgu osa või asuvad linnaalal.
3. Mõistet „ehitamine“ direktiivi 2011/92 I lisa punkti 7 alapunkti b tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see viitab selliste ehitiste püstitamisele, mida varem ei olnud, või olemasolevate rajatiste füüsilisele muutmisele. Selleks et hinnata, kas selline muutmine on oma ulatuse ja tunnuste poolest võrdväärne ehitamisega, peab liikmesriigi kohus arvesse võtma asjaomase rajatise kõiki tunnuseid, mitte aga üksnes selle pikkust või esialgse trassi säilimist.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. novembri 2016. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG versus BIOS
Medical Services GmbH, varem BIOS Naturprodukte GmbH**

(Kohtuasi C-662/15) ⁽¹⁾

**(Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv 93/42/EMÜ — Meditsiiniseadmed — I klassi
seade (kirurgiline haavaside), mille kohta tootja on läbi viinud vastavushindamise menetluse —
Paralleelimport — Importija andmete lisamine etiketile — Täiendav vastavushindamise menetlus)**

(2017/C 030/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: BIOS Medical Services GmbH, varem BIOS Naturprodukte GmbH

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiviga 2007/47/EÜ) artikli 1 lõike 2 punkti f ja artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei panda sellise meditsiiniseadme paralleelimportijale, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis kannab CE-vastavusmärgist ja mille puhul on läbi viidud vastavushindamine nimetatud artikli 11 tähenduses, kohustust viia läbi uus hindamine, et kinnitada niisuguste teda identifitseerida võimaldavate andmete vastavust, mille ta lisas selle seadme etiketile selleks, et viia see impordiliikmesriigi turule.

⁽¹⁾ ELT C 118, 4.4.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-152/16) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Määrus (EÜ) nr 1071/2009 — Ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta — Artikli 16 lõiked 1 ja 5 — Riiklik elektrooniline autoveo-ettevõtjate register — Omavahelise ühenduse puudumine teiste liikmesriikide riiklike elektrooniliste registritega)

(2017/C 030/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: J. Hottiaux)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja: D. Holderer)

Resolutsioon

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei loonud riiklikku elektroonilist autoveo-ettevõtjate registrit, mis on täielikult kooskõlas ja omavahel ühendatud teiste liikmesriikide riiklike elektrooniliste registritega, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud kohustusi, mis talle tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ, artikli 16 lõigetest 1 ja 5.
2. Mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 5. oktoobril 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel versus Germanwings GmbH

(Kohtuasi C-520/16)

(2017/C 030/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Kostja: Germanwings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10; edaspidi „määrus nr 261/2004“) artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et välditavus puudutab ainult erakorralisi asjaolusid või ka erakorraliste asjaolude tagajärgi, nimelt lennu tühistamist või pikaajalist hilinemist?
2. Juhul kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele nii, et välditavus puudutab lennu hilinemist, siis kas juhul, kui erakorralised asjaolud avaldasid mõju varasemat lendu teinud lennukile, peab tegutsev lennuettevõtja juba pärast erakorraliste asjaolude aset leidmist varasemal lennul tegema jõupingutusi asenduslennuki rentimiseks, või võib ta oodata seni, kuni on kindel, et erakorralised asjaolud tingivad järgneva lennu märkimisväärse hilinemise?
3. Juhul kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele nii, et välditavus puudutab lennu hilinemist, siis kas tellimuslennu tegemiseks lennuki rentimist on ebamõistlik eeldada, kui sellega seotud kulud on tegeliku lennuga seotud kuludest kolm korda suuremad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 5. oktoobril 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter versus Germanwings GmbH

(Kohtuasi C-521/16)

(2017/C 030/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Kostja: Germanwings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10; edaspidi „määrus nr 261/2004“) artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et välditavus puudutab ainult erakorralisi asjaolusid või ka erakorraliste asjaolude tagajärgi, nimelt lennu tühistamist või pikaajalist hilinemist?
2. Juhul kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele nii, et välditavus puudutab lennu hilinemist, siis kas juhul, kui erakorralised asjaolud avaldasid mõju varasemat lendu teinud lennukile, peab tegutsev lennuettevõtja juba pärast erakorraliste asjaolude aset leidmist varasemal lennul tegema jõupingutusi asenduslennuki rentimiseks, või võib ta oodata seni, kuni on kindel, et erakorralised asjaolud tingivad järgneva lennu märkimisväärse hilinemise?
3. Juhul kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele nii, et välditavus puudutab lennu hilinemist, siis kas tellimuslennu tegemiseks lennuki rentimist on ebamõistlik eeldada, kui sellega seotud kulud on tegeliku lennuga seotud kuludest kolm korda suuremad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 17. oktoobril 2016 –
Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH versus Hauptzollamt München**

(Kohtuasi C-529/16)

(2017/C 030/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt München

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik⁽¹⁾, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000⁽²⁾, artikkel 28 ja järgnevad artiklid lubavad võtta tolliväärtuse määramise aluseks kokkulepitud siirdehinna, mis moodustub algul arvele märgitud ja deklareeritud summast ning selle üldisest parandusest pärast arveldusperioodi lõppu, rakendades jaotuspõhimõtet, ja seda olenemata sellest, kas arveldusperioodi lõpus esitatakse asjaomasele isikule täiendav arve või krediiditarve?

2. Kui jaa:

Kas tolliväärtust on võimalik kontrollida või kindlaks määrata lihtsustatud eeskirjade alusel, kui tuleb aktsepteerida siirdehinna tagantjärele (nii kõrgemaks kui ka madalamaks) korrigeerimise mõjusid?

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

⁽²⁾ EÜT L 311, lk 17; ELT eriväljaanne 02/10, lk 239.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 25. oktoobril 2016 –
Kevin Joseph Devine versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA**

(Kohtuasi C-538/16)

(2017/C 030/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kevin Joseph Devine

Kostja: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et mõistega „lepinguid puudutavates asjades“ on hõlmatud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91,⁽²⁾ artiklist 7 tulenev õigus esitada hüvitusenõue lennuettevõtja vastu, kes on tegelik vedaja, kuid ei ole asjaomase reisija lepingupartner?

2. Kui määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 punkt 1 on kohaldatav:

Kas kahest lennust koosneva reisijateveo korral ilma märkimisväärse ooteajata lennujaamades ümberistumisel tuleb reisija lõppsihtkohta pidada asjaomase kohustuse täitmise kohaks määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses ka siis, kui hagiga määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 alusel esitatud hüvitisenõue tugineb lennu esimesel etapil esinenud tõrkele ja hagi on suunatud esimese lennu teinud vedaja vastu, kes ei ole veolepingu pool?

⁽¹⁾ ELT L 351, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 25. oktoobril 2016 –
Richard Rodriguez Serin versus HOP!-Regional**

(Kohtuasi C-539/16)

(2017/C 030/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Richard Rodriguez Serin

Kostja: HOP!-Regional

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 5 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et mõistega „lepingutega seotud asjades“ on hõlmatud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ⁽²⁾ artiklist 7 tulenev õigus esitada hüvitisenõue lennuettevõtja vastu, kes on tegelik vedaja, kuid ei ole asjaomase reisija lepingupartner?
2. Kui määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkt 1 on kohaldatav:

Kas kahest lennust koosneva reisijateveo korral ilma märkimisväärse ooteajata lennujaamades ümberistumisel tuleb reisija lõppsihtkohta pidada asjaomase kohustuse täitmise kohaks määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses ka siis, kui hagiga määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 alusel esitatud hüvitisenõue tugineb lennu esimesel etapil esinenud tõrkele ja hagi on suunatud esimese lennu teinud vedaja vastu, kes ei ole veolepingu pool?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

⁽²⁾ EÜT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Monsi apellatsioonikohus) (Belgia)
28. oktoobril 2016 – Belgia riik versus Biologie Dr Antoine SPRL**

(Kohtuasi C-548/16)

(2017/C 030/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Belgia riik

Vastustaja: Biologie Dr Antoine SPRL

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljandas direktiivis teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruannete kohta (direktiiv 78/660/EMÜ, EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11; ELT erivaljaanne 17/01, lk 21) ette nähtud bilansi koostamise eeskirjadega, mis näevad ette, et:

- raamatupidamise aastaaruanne peab andma õige ja erapooletu ülevaate äriühingu vara, kohustuste, finantsseisundi ning kasumi või kahjumi kohta (direktiivi artikli 2 lõige 3);
- eraldised kohustusteks ja kuludeks on ette nähtud, et katta kahju või võlgu, mille laad on selgelt määratletud ning mis bilansipäeval on tõenäolised või kindlad, kuid mille summa või tekkimiskuupäev on ebakindel (direktiivi artikli 20 lõige 1);
- hinnata tuleb ettevaatlikult, eriti:
 - hõlmata võib üksnes kasumi bilansipäeva seisuga;
 - arvesse tuleb võtta kõiki prognoositavaid kohustusi ja võimalikku kahju, mis on tekkinud vaadeldava või eelnenud aruandeaasta jooksul, isegi kui sellised kohustused või kahju ilmnevad alles bilansipäeva ja bilansi koostamise päeva vahel (direktiivi artikli 31 lõike 1 punktid c, aa ja bb);
- arvesse tuleb võtta tulu ja kulusid, mis on seotud vaadeldava aruandeaastaga, hoolimata sellise tulu või kulu saamise või maksmise kuupäevast (direktiivi artikli 31 lõike 1 punkt d);
- aktiva- ja passivakirjete osi tuleb hinnata eraldi;

on kooskõlas see, et aktsiaoptiooni emitteerinud äriühing võib, selleks et võtta arvesse riski, mille võttis optiooni emitent pärast kohustuse võtmist, nimetatud optiooni võõrandamise hinna raamatupidamises tuluna kajastada sellel majandusaastal, mille ajal nimetatud optiooni kasutatakse, või selle optiooni kehtivusaja lõpus, mitte aga majandusaastal, mille ajal optiooni võõrandamise tehing tehti ja selle eest hind lõplikult saadi, nii et optiooni emitendi võtud riski hinnatakse raamatupidamises eraldi eraldise kajastamisega?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Itaalia)
31. oktoobril 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano versus
Palais Kaiserchron Srl**

(Kohtuasi C-549/16)

(2017/C 030/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Vastustaja: Palais Kaiserchron Srl

Eelotsuse küsimus

Kas normi, mille nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, sätestab artiklis 401, tuleb tõlgendada nii, et käibemaksu ja registreerimislõivu (mida kohaldatakse Vabariigi Presidendi 26. aprilli 1986. aasta dekreeedi nr 131 artikli 40 ja tariifistiku I osa artikli 5 lõike 1 punkti a-bis alusel põhivara üürilepingute suhtes) võib kohaldada kumulatiivselt, või on see lõiv käsitatav kumuleeruva käibemaksuna?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 31. oktoobril 2016 –
J. Klein Schiphorst versus Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen**

(Kohtuasi C-551/16)

(2017/C 030/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: J. Klein Schiphorst

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 64 lõike 1 punktis c antud õigust võib, arvestades sama määruse artiklites 63 ja 7, määruse eesmärki ja sisu ning isikute ja töötajate vaba liikumise õigust, kasutada nii, et töötushüvitiste ekspordi perioodi pikendamise taotlus jäetakse põhimõtteliselt rahuldamata, välja arvatud juhul, kui ekspordiperioodi pikendamata jätmine konkreetse juhtumi erilistel asjaoludel – näiteks juhul, kui esineb reaalne ja tõendatud väljavaade tööd leida – ei ole Uuw hinnangul põhjendatud?
2. Kui vastus on eitav: Millisel viisil peavad liikmesriigid määruse nr 883/2004 artikli 64 lõike 1 punktis c antud õigust kasutama?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 3. novembril 2016 – Doris
Margret Lisette Mahnkopf**

(Kohtuasi C-558/16)

(2017/C 030/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Taotleja ja määruskaebuse esitaja: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Menetlusosaline: Sven Mahnkopf

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 650/2012⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et viidatud määruse kohaldamisala („pärimine“) hõlmab ka selliseid siseriikliku õiguse sätteid, mis nagu Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 1371 lõige 1 reguleerivad varalisi küsimusi seoses teise abikaasa seadusjärgse pärandiosa suurendamisega pärast abikaasa surma?
2. Kas juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb määruse nr 650/2012 artikli 68 punkti 1 ja artikli 67 lõiget 1 tõlgendada nii, et üleelanud abikaasa pärandiosa on lubatud märkida tervikuna Euroopa pärimistunnistusele ka juhul, kui seda suurendatakse teatava mürdosa võrra sellise varasuhteid käsitleva sätte alusel nagu on BGB § 1371 lõige 1?

Kui eeltoodud küsimusele tuleb põhimõtteliselt vastata eitavalt siis, kas erandjuhul võib sellele vastata ka jaatavalt, kui esinevad järgmised asjaolud:

- a) pärimistunnistuse ainus eesmärk on panna maksma pärijate õigusi pärandaja sellise vara suhtes, mis asub teatavas muus liikmesriigis, ja
 - b) pärimisasjas tehtud otsust (määruse nr 650/2012 artiklid 4 ja 21) ning –olenemata kohaldatavatest kollisiooninormidest – abikaasade varasuhteid käsitlevaid küsimusi tuleb hinnata sama siseriikliku õiguskorra alusel.
3. Kas juhul, kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb määruse nr 650/2012 artikli 68 punkti 1 tõlgendada nii, et Euroopa pärimistunnistusele on lubatud – küll vaid informatiivselt – märkida kogu üleelanud abikaasa pärandiosa, mida on varasuhteid käsitlevate sätete alusel suurendatud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (ELT L 201, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 14. novembril 2016 – Grupo Norte Facility S.A. versus Angel Manuel Moreira Gómez

(Kohtuasi C-574/16)

(2017/C 030/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Grupo Norte Facility S.A.

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Angel Manuel Moreira Gómez

Eelotsuse küsimused

1. Kas tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate võrdvärsuse põhimõtte tähenduses tuleb töölepingu lõppemist „objektiivsetel asjaoludel“ töötajate üldseaduse artikli 49 lõike 1 punkti c mõttes ja töölepingu lõppemist tulenevalt „objektiivsetest põhjustest“ töötajate üldseaduse artikli 52 tähenduses lugeda „sarnasteks olukordadeks“, ja kas seega kujutab neil kahel juhtumil toimuv erinev hüvitise maksmine endast tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate ebavõrdset kohtlemist, mis on nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ⁽¹⁾, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkõkkulepet tähtajalise töö kohta, keelatud?

2. Kui see on nii, siis kas tuleb asuda seisukohale, et sotsiaalpoliitika eesmärgid, millega õigustati osalise ajaga pensionile jääja asendamise lepingu mudeli loomist, õigustavad samuti, kooskõlas eespool viidatud raamkokkuleppe klausli 4 lõikega 1, erinevat kohtlemist, mis seisneb väiksema hüvitise maksmises niisuguse töösuhte lõppemise korral, mille puhul tööandjal on vabadus valida tähtajaline asendajaleping?
3. Kui tuleb asuda seisukohale, et puudub klausli 4 lõikega 1 kooskõlas olev mõistlik põhjendus, siis kas viidatud direktiivi 1999/70/EÜ kasuliku mõju tagamiseks tuleb seda klauslit tõlgendada nii, et eespool viidatud Hispaania õigusnormist lähtuv tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate erinev kohtlemine töölepingu lõppemise korral hüvitise maksmisel, on üks harta artikliga 21 keelatud diskrimineerimise vorme, mis on vastuolus võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis on liidu õiguse üldpõhimõtted?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 5/3, lk 368.

**Sun Pharmaceutical Industries Ltd (varem Ranbaxy Laboratories Ltd) ja Ranbaxy (UK) Ltd
17. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta
otsuse peale kohtuasjas T-460/13: Sun Pharmaceutical Industries Ltd (varem Ranbaxy
Laboratories Ltd) ja Ranbaxy (UK) Ltd versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Sun Pharmaceutical Industries Ltd (varem Ranbaxy Laboratories Ltd) ja Ranbaxy (UK) Ltd (esindajad: *solicitor* R. Vidal, *solicitor* A. Penny, *barrister* B. Kennelly, QC)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-460/13 osas, millega jäeti rahuldamata nende nõue tühistada apellante puudutavas osas komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsus asjas COMP/39226 – Lundbeck (tsitalopraam), millega tuvastati ELTL artikli 101 lõike 1 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumine, millel on konkurentsivastane eesmärk;
- tühistada otsuse artikli 1 lõige 4 apellante puudutavas osas;
- tühistada otsuse artikli 2 lõige 4 osas, millega määrati apellantidele trahvid, või teise võimalusena vähendada trahvi summat; ning
- mõista komisjonilt välja apellantide kohtu- ja muud kulud ning kulutused, mis on seotud käesoleva asjaga ja mis tahes meetmega, mida Euroopa Kohus peab kohaseks.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus kohaldas valesti kriteeriumi, mida kasutatakse selleks, et tuvastada eesmärgil põhinev artikli 101 lõike 1 rikkumine, ning mille Euroopa Liidu Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus“) oli välja töötanud kohtuasjas CB vs. komisjon, C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (edaspidi „kohtuotsus CB“). Apellantide ja H. Lundbeck A/S-i (edaspidi „Lundbeck“) vahel sõlmitud kokkulepe (edaspidi „kokkulepe“), mis jõustus 16. juunil 2002, ei olnud oma laadilt konkurentsi kahjustav. Kokkuleppe eesmärk oli *prima facie* lahendada apellantide ja Lundbecki vaheline vaidlus. Selleks et tuvastada, kas kokkulepe tegelikult kahjustas konkurentsi, pidi komisjoni analüüsima kokkuleppe mõju.

2. Tuvastades, et sisuliselt esines „potentsiaalne konkurents“ apellantide ja Lundbecki vahel kokkuleppe ajal, moonutas Üldkohus toimikus asuvaid tõendeid. Komisjon pidi objektiivselt tuvastama, et apellantidel oli tegelik ja konkreetne võimalus siseneda turule majanduslikult elujõulisel viisil. Tõendid kinnitasid, et a) vastav turule sisenemine enne kokkuleppe kehtivuse lõppemist ei olnud ei objektiivselt ega majanduslikult elujõulises mõttes tegelik ega konkreetne võimalus ning et b) kokkuleppeni viinud läbirääkimistel ei olnud apellantidel mingit huvi olla aus oma valmisoleku suhtes siseneda turule ning salakavalusega viisid nad Lundbecki selleni, et viimane nõustus nii tarnima apellantidele oma vastavaid tooteid alandatud hindadega kui ka tegema apellantidele makse. See võimaldas apellantidel tegelikult siseneda turule viivitamata, mida nad vastasel korral ei oleks saanud kindlasti mitte teha. Üldkohus ei võtnud arvesse apellantide olulist erinevust nendest teistest geneeriliste ravimite tootjatest, kes sõlmisid Lundbeckiga kokkulepped, nimelt asjaolu, et apellantidel ei olnud tegelikku ja konkreetset võimalust saada kokkuleppe kehtivuse ajal ravimi müügiluba.
3. Igal juhul ei oleks tulnud apellantidele trahvi määrata. Kokkuleppe kehtivuse ajal ei reguleeritud komisjoni suunistes sellist kokkulepet, mis kujutaks endast eesmärgil põhinevat rikkumist. Tegemist oli uue kohtuasjaga, kus Lundbeckil oli *prima facie* kaitse konkurentsi eest oma patentide ja regulatiivsete piirangute abil, samas kui apellandid tegelikult parandasid oma võimet konkureerida Lundbeckiga asjaomasel turul, saades alandatud hindadega Lundbecki tooteid, mille apellandid võisid märgistada kui oma toote. Apellantidele määratud karistuse puhul ei võetud arvesse rikkumise uudsust ja komisjoni ebamõistlikku viivitust – teade uurimise kohta oleks hõlpsalt võinud olla apellantidele saadetud enam kui viis aastat enne tegelikult saadetud teadet.

**Generics (UK) Ltd-i 18. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda)
8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-469/13: Generics (UK) versus komisjon**

(Kohtuasi C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Generics (UK) Ltd (esindajad: *advocaat* I. Vandenborre, *Rechtsanwalt* T. Goetz)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada kohtuotsus või võtta mõni muu sobiv meede.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esimene väide.** Üldkohus ei ole tuvastanud, et kompromisskokkulepped kujutaksid endast eesmärgil põhinevaid rikkumisi kohtuotsuse CB tähenduses. Üldkohus ei ole nimelt selgitanud, kuidas ilma vajaduseta hinnata kompromisskokkulepete tegelikku ja potentsiaalset mõju saab tuvastada, et need kahjustavad piisaval määral konkurentsi. Selle asemel väljendab Üldkohus kahtlusi kompromisskokkulepete analüüsi oluliste punktide suhtes.
2. **Teine väide.** Üldkohtu järelduste aluseks olevad tõendid ei vasta täpse, usaldusväärse, järjekindla ja täieliku tõendamise nõuetele, mida Üldkohus pidas vajalikuks eesmärgil põhineva rikkumise tõendamise koormise täitmiseks.
3. **Kolmas väide.** Üldkohus pöörab ümber tõendamiskoormise, kui ta paneb selleks, et kinnitada kompromisskokkulepete õiguspärasust, Generics (UK)-le kohustuse tõendada, et riskiga turuletuleku juhtum oleks kindlasti päädinud kohtuvaidlusega ning et Generics (UK) oleks kindlasti kaotanud kohtuvaidluse.

4. **Neljas väide.** Üldkohus jättis täielikult kontrollimata, miks komisjon ei lugenud ELTL artikli 101 lõiget 3 kohaldatavaks.
5. **Viies väide.** Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kasutas oma kontrollipädevust *ultra vires*, tuvastades ELTL artikli 101 lõike 1 uue rikkumise, mis ei olnud otsuses kindlaks tehtud, ning asendades komisjoni seisukohad oma seisukohtadega.
6. **Kuues väide.** Üldkohus ei tuvastanud selgeid, täpseid ja kindlaid tõendeid, mis kinnitaksid, et Generics (UK) pani väidetava rikkumise toime tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu, nagu on nõutud nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾ asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta artikli 23 lõikes 2.

⁽¹⁾ EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205.

21. novembril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-590/16)

(2017/C 030/29)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Flavia Tomat ja Aikaterini Kyratsou)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et Kreeka Vabariik on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 tähenduses rikkunud direktiivi 2008/118/CE⁽¹⁾ artikli 7 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, kuna ta võttis vastu ja jättis kehtima õigusnormid, mis lubavad teha naftasaadused kättesaadavaks ilma aktsiisi kohaldamata äriühingu Hellenic Duty Free Shops SA tanklates piiripunktides Evrose jõe ääres Kipois, Kakavias ja Evzonois, mis kõik asuvad kolmandate riikidega piirnevatel aladel: täpsemalt vastavalt Türgi, Albaania ja endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Põhjendatud arvamuse kohaselt, mille komisjon 1. septembril 2014 Kreeka ametiasutustele saatis, on Kreeka sellega, et lubas teha naftasaadused ilma aktsiisita kättesaadavaks äriühingu Hellenic Duty Free Shops SA poolt kontrollitavates tanklates piiripunktides Evrose jõe ääres Kipois, Kakavias ja Evzonois, rikkunud direktiivist 2008/118, mis käsitleb aktsiisi üldist korda, tulenevaid kohustusi, kuna Kreeka ei arvesta seda, et nende selline kättesaadavaks tegemine kujutab endast tegelikku tarbimisse lubamist. Sõiduki otsene varustamine kütusega nendes tanklates kujutab endast tarbimisse lubamist ja sellega muutub aktsiis sissenõutavaks.
2. Erandid reeglist, et maks on sissenõutav selles liikmesriigis, kus toimub tarbimine, on EL seadusandja ette näinud sõnaselgelt. Lihtsustatud korra kohaldamine kolmandatesse riikidesse ekspordil naftasaaduste kättesaadavaks tegemisel ilma aktsiisita on vastuolus direktiiviga 2008/118, kuna see ei kuulu ühegi selle direktiivi vastava sätte kohaldamisalasse.

⁽¹⁾ ELT L 9, 14.1.2009, lk 9.

H. Lundbeck A/S-i ja Lundbeck Ltd 18. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-472/13: Lundbeck A/S ja Lundbeck Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: H. Lundbeck A/S ja Lundbeck Ltd (esindajad: *barrister* R. Subiotto, QC, *Rechtsanwalt* T. Kuhn)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Apellantide nõuded

- tühistada kohtuotsus tervikuna või osaliselt;
- tühistada otsus apellante puudutavas osas või teise võimalusena tühistada apellantidele otsusega määratud trahvid, või kolmanda võimalusena oluliselt vähendada apellantidele otsusega määratud trahvide summat;
- mõista komisjonilt välja apellantide kohtukulud ja muud kulud käesolevas menetluses ja menetluses Üldkohtus;
- vajadusel saada kohtuasi tagasi Üldkohtusse kooskõlas Euroopa Kohtu juhistega uuesti läbivaatamiseks;
- võtta muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites leiavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta nõustus komisjoni järeldusega, et kokkulepete eesmärk oli piirata konkurentsi. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et kokkulepe kujutab endast eesmärgil põhinevat konkurentsipiirangut, isegi kui see kokkulepe kuulub Lundbecki patentide kohaldamisalasse. Vastavat kokkulepet ei saa lugeda oma laadilt konkurentsi kahjustavaks, kuna see sisaldab sarnaseid piiranguid nendega, mille patentist tulenevate õiguste omanik oleks võinud saada kohtuotsuse alusel, millega kinnitatakse tema patentidest tulenevaid õigusi. Pelk makse ei saa muuta muidu õiguspärase ja probleemideta kokkuleppe, nagu on patendi reguleerimisalasse jääv kompromisskokkulepe, eesmärgil põhinevaks piiranguks. Seetõttu ei saa GUK UK kokkulepet, mis Üldkohtu hinnangul kuulub Lundbecki patentide kohaldamisalasse, lugeda eesmärgil põhinevaks konkurentsipiiranguks. Sama seisukoht kehtib ka ülejäänud viie kokkuleppe suhtes, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta luges need Lundbecki patentide kohaldamisalast välja jäävateks.

Teises väites leiavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis kohaldamata nõuetekohase õigusliku kriteeriumi, et hinnata, kas viis kokkulepet kuuest sisaldasid piiranguid, mis väljusid Lundbecki patentide kohaldamisalast. Üldkohus oleks pidanud analüüsima, kas Lundbecki ja geneerilise ravimi iga tootja vahel esines „tahete kokkulangevus“ ELTL artikli 101 tähenduses, selleks et asjaomased kokkulepped, välja arvatud GUK UK kokkulepe, tõid endaga kaasa selliseid piiranguid, mis väljusid Lundbecki patentide kohaldamisalast. Nimetatud kriteeriumi kohaldamine viib vältimatu õigusliku järelduseni, et kokkulepped kuuluvad Lundbecki patentidega hõlmatud valdkonda.

Kolmandas väites kinnitavad apellandid, et isegi kui Üldkohtu õiguslik kvalifitseerimine, et kuuest kokkuleppest viis või vähem jäid väljapoole Lundbecki patentidega hõlmatud valdkonda, on õige, rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta järeldas, et patentidega hõlmatud valdkonnast välja jäänud kokkulepped kujutasid endast eesmärgil põhinevat konkurentsipiirangut. Oma majanduslikus ja õiguslikus kontekstis ei kahjustanud kokkulepped oma laadi tõttu konkurentsi ning ei olnud sarnased turu jagamise kokkuleppega, mistõttu rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta jättis vastupidise stsenaariumi hindamata.

Neljandas väites märgivad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, tegi tõendite hindamisel ilmse vea ning esitas vastuolulised põhjendused, kui ta nõustus komisjoni järeldusega, et Lundbeck ja geneeriliste ravimite tootjad olid tegelikud või potentsiaalsed konkurendid kokkulepete ajal, olenemata küsimusest, kas geneeriliste ravimite tootjate tooted rikkusid Lundbecki patentidest tulenevaid õigusi. Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta jättis tähelepanuta õiguslike takistuste olemasolu, nimelt Lundbecki patendid, mis takistasid geneeriliste ravimite tootjatel turule tulla selliste tsitalopraami toodetega, mis rikuvad patentidest tulenevaid õigusi. Teiseks on Üldkohus, kui ta jõudis järeldusele, et Lundbeck kahtles oma patentide kehtivuses, rikkunud õigusnormi, teinud tõendite hindamisel ilmse vea ning esitanud vastuolulised põhjendused. Kolmandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tões, et tõendid, mis pärinevad kokkulepete sõlmimisele järgnevast ajast, kuid mis siiski paljudel juhtudel olid ajaliselt varasemad kui lõppes kokkulepete kehtivusaeg, ei saa olla otsustavad hindamisel, kas geneeriliste ravimite tootjad on Lundbecki potentsiaalsed konkurendid. Need dokumendid sisaldavad teaduslikke tõendeid, et geneeriliste ravimite või nende toimeaine tootjad rikkusid Lundbecki patentidest tulenevaid õigusi, siseriiklike kohtute lahendeid, millega tehti esialgne ettekirjutus või võeti Lundbecki kasuks muul kujul ajutisi meetmeid tsitalopraami niisuguste toodete suhtes, mis põhinesid toimeainel, mida geneeriliste ravimite teatud tootjad kasutasid, ning Euroopa Patendiameti (EPA) kinnitust, et Lundbecki patent kristalliseerumisele kehtib kõigis asjakohastes aspektides, kusjuures komisjon seadis selle patendi tugevuse kahtluse alla. Lõpuks rikkus Üldkohus õigusnormi ja jättis esitamata põhjendused, kui ta leidis, et geneeriliste ravimite igal tootjal oli reaalne ja konkreetne võimalus siseneda turule, ilma et kohus oleks nõuetekohaselt analüüsinud, kas nad võisid seda teha tsitalopraamiga, mis ei riku patentidest tulenevaid õigusi.

Viiendas väites kinnitavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis jõusse komisjoni poolt Lundbeckile määratud trahvid. Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna ta kohaldas valesti süü kriteeriumi. Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta nõustus komisjoni järeldusega, et Lundbeck pidi olema teadlik oma tegevuse konkurentsivastasest laadist. Kolmandaks rikkus Üldkohus õiguskindluse ja tagasiulatava jõu puudumise põhimõtet, kui ta jättis jõusse trahvi, mille summa on enam kui sümboolne.

Kuuendas väites kinnitavad apellandid teise võimalusena, et Üldkohus rikkus õigusnormi ning jättis esitamata nõuetekohased põhjendused, kui ta jättis jõusse arvutuskäigu, mille komisjon tegi apellantidele määratud trahvide puhul. Müügiväärtus, millel trahvid põhinesid, sisaldas Lundbecki müüki EMP teatud liikmesriikides, kus geneeriliste ravimite tootjad ei saanud tõhusalt siseneda turule, kuna nad ei saanud müügiluba enne kokkulepete kehtivusaja lõppemist või Austria juhtumi puhul põhjusel, et Lundbecki patent tsitalopraami molekulile kehtis veel märkimisväärse osa kokkulepete kehtivusajast. Lisaks tagab see juhtum raskusastme puhul madalama protsendimäära kohaldamise, eelkõige kuna kokkulepped ei ole võrdsustatavad kartellikokkulepetega ning nende tegelik geograafiline kohaldamisala oli oluliselt piiratum kui kokkulepete sõnastusest ilmnev geograafiline kohaldamisala.

Viktor Fedorovych Yanukovychi 23. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-346/14: Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Viktor Fedorovych Yanukovych (esindaja: T. Beazley, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Poola Vabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-346/14 apellatsioonkaebuses täpsustatud ulatuses, nimelt resolutsiooni punktid 2 ja 4;
- rahuldada apellandi poolt Üldkohtu menetluses esitatud nõuded allpool täpsustatud ulatuses, nimelt:
 - tühistada nõukogu 29. jaanuari 2015. aasta otsus otsus (ÜVJP) 2015/143, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP⁽¹⁾ (edaspidi „teine muutmisotsus“);

- tühistada nõukogu 5. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/364, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP, ⁽²⁾ ja
- tühistada nõukogu 5. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/357, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 ⁽³⁾;

apellanti puudutavas osas, ning

- mõista apellatsioonimenetluse kulud ja muutmisavalduses esitatud tühistamishagiga seotud kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esimene väide**, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et nõukogu otsuse 2014/119/ÜVJP (muudetud teise muutmisotsusega) artikli 1 lõikes 1 sätestatud loetellu kandmise kriteerium on kooskõlas ühise välis- ja julgeolekupoliitika eesmärkidega, mis on sõnastatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21. Üldkohus ei võtnud arvesse, et väidetava riigivara omastamise suhtes peab olema vastavas riigis vähemalt algatatud kriminaalmenetlus või muu kohtumenetlus olukorras, kus – nagu antud juhul – on olemas usaldusväärseid tõendeid selle kohta, et asjaomases riigis ei järgita pidevalt ja piisavalt inimõiguste ja õigusriigi põhimõtteid.
2. **Teine väide**, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta (1) ei leidnud, et on olemas usaldusväärseid tõendeid selle kohta, et Ukraina ei järgi pidevalt ja piisavalt inimõigusi või õigusriigi põhimõtteid, ning (2) kirjeldas teatavaid Ukraina asutusi, kelle esitatud tõenditele Euroopa Liidu Nõukogu tugines, kui „kõrgeid justiitsasutusi“. Üldkohus rikkus õigusnormi ka sellega, et ta ei põhjendanud oma seisukohti punktide 1 ja 2 osas.
3. **Kolmas väide**, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta (1) leidis, et apellandi nime loetellu kandmine Ukraina ametiasutuste 10. oktoobri 2014. aasta kirja alusel vastab loetellu kandmise kriteeriumile, ning (2) leidis, et apellandi nime loetellu kandmisel ei teinud nõukogu ilmset hindamisviga.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. jaanuari 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/143, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 24, lk 16).

⁽²⁾ Nõukogu 5. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/364, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 62, lk 25).

⁽³⁾ Nõukogu 5. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/357, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 62, lk 1).

**Oleksandr Viktorovych Yanukovychi 23. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(üheskas koda laiendatud koosseisus) 15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-348/14:
Yanukovych versus nõukogu**

(Kohtuasi C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (esindaja: T. Beazley, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (üheskas koda laiendatud koosseisus) 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-348/14 apellatsioonkaebuses täpsustatud ulatuses, nimelt resolutsiooni punktid 2 ja 4;

- rahuldada apellandi poolt Üldkohtu menetluses esitatud nõuded allpool täpsustatud ulatuses, nimelt:
 - tühistada nõukogu 29. jaanuari 2015. aasta otsus otsus (ÜVJP) 2015/143, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP⁽¹⁾ (edaspidi „teine muutmisosus“);
 - tühistada nõukogu 5. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/364, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP,⁽²⁾ ja
 - tühistada nõukogu 5. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/357, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014⁽³⁾;

apellanti puudutavas osas, ning

- mõista apellatsioonimenetluse kulud ja muutmisosu esitatud tühistamishagiga seotud kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esimene väide**, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et nõukogu otsuse 2014/119/ÜVJP (muudetud teise muutmisosusega) artikli 1 lõikes 1 sätestatud loetellu kandmise kriteerium on kooskõlas ühise välis- ja julgeolekupoliitika eesmärkidega, mis on sõnastatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21. Üldkohus ei võtnud arvesse, et väidetava riigivara omastamise suhtes peab olema vastavas riigis vähemalt algatatud kriminaalmenetlus või muu kohtumenetlus olukorras, kus – nagu antud juhul – on olemas usaldusväärseid tõendeid selle kohta, et asjaomases riigis ei järgita pidevalt ja piisavalt inimõiguste ja õigusriigi põhimõtteid.
2. **Teine väide**, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta (1) ei leidnud, et on olemas usaldusväärseid tõendeid selle kohta, et Ukraina ei järgi pidevalt ja piisavalt inimõigusi või õigusriigi põhimõtteid, ning (2) kirjeldas teatavaid Ukraina asutusi, kelle esitatud tõenditele Euroopa Liidu Nõukogu tugines, kui „kõrgeid justiitsasutusi“. Üldkohus rikkus õigusnormi ka sellega, et ta ei põhjendanud oma seisukohti punktide 1 ja 2 osas.
3. **Kolmas väide**, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta (1) leidis, et apellandi nime loetellu kandmine Ukraina ametiasutuste 30. detsembri 2014. aasta kirja alusel vastab loetellu kandmise kriteeriumile, ning (2) leidis, et apellandi nime loetellu kandmisel ei teinud nõukogu ilmset hindamist.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. jaanuari 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/143, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 24, lk 16).

⁽²⁾ Nõukogu 5. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/364, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 62, lk 25).

⁽³⁾ Nõukogu 5. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/357, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 62, lk 1).

**National Iranian Tanker Company 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(seitsmes koda) 14. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-207/15: National Iranian Tanker
Company versus Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: National Iranian Tanker Company (esindajad: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, barrister J. Pobjoy, barrister R. Chandrasekera, solicitor S. Ashley, solicitor C. Murphy)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 14. septembri 2016. aasta otsus *National Iranian Tanker Company vs Euroopa Liidu Nõukogu* (kohtuasi T-207/15);
- teha otsus Üldkohtu eest ja eelkõige:
 - tühistada apellanti puudutavas osas nõukogu 12. veebruari 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/236⁽¹⁾ ja nõukogu 12. veebruari 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/230⁽²⁾;
 - teise võimalusena tuvastada, et a) nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse 2010/413/ÜVJP⁽³⁾ (parandatud) artikli 20 lõike 1 punkt c ja b) nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012⁽⁴⁾ artikli 23 lõike 2 punkt d (parandatud) on õigusvastasuse tõttu apellandi suhtes kohaldamatud; ja
- mõista apellatsioonimenetlusega ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant neli väidet.

1. Esimene väide, et Üldkohus leidis vääralt, et nõukogu 12. veebruari 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/236 ja nõukogu 12. veebruari 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/230 ei rikkunud *res judicata*, õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja lõpetatuse põhimõtteid või õigust tõhusale õiguskaitsele vastavalt EL põhiõiguste harta artiklile 47.
2. Teine väide, et Üldkohus tuvastas vääralt, et määramise kriteeriumid olid apellandi osas täidetud.
3. Kolmas väide, et Üldkohus tuvastas vääralt, et apellandi põhiõiguste rikkumine oli proportsionaalne.
4. Neljas väide, et Üldkohus lükkas ebaõigesti tagasi apellandi teise võimalusena esitatud argumendi, et määramise kriteeriumi lai tõlgendamine muudaks selle eaproportsionaalseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. veebruari 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/236, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 39, lk 18)

⁽²⁾ Nõukogu 12. veebruari 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/230, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 39, lk 3)

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39)

⁽⁴⁾ Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT L 88, lk 1)

**Arrow Group ApS-i ja Arrow Generics Ltd 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-467/13: Arrow Group
ApS, Arrow Generics Ltd versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (esindajad: *solicitor* C. Firth, *solicitor* S. Kon, *solicitor* C. Humpe)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

- tühistada Üldkohtu 8. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-467/13 ja/või tühistada Arrow'd puudutavas osas komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsuse C(2013) 3803 final (juhtum AT.39226 – Lundbeck) artiklid 1, 2 ja 3; või
- kolmanda võimalusena tühistada Üldkohtu 8. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-467/13 ja saata asi tagasi Üldkohtusse; või
- neljanda võimalusena tühistada Üldkohtu 8. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-467/13 osas, milles kõnealuse kohtuotsusega jäeti jõusse trahv, mis Arrow'le määrati komisjoni otsuse C(2013) 3803 final artikliga 2 Ühendkuningriigi ja Taani kokkulepete tõttu, või vähendada kõnealuse trahvi summat; ning
- mõista komisjonilt välja Arrow' kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide: Üldkohus kohaldas valesti asjakohast kriteeriumi potentsiaalse konkurentsi olemasolu hindamisel:
2. Esimene väiteosa: Üldkohus kandis tõendamiskoormise üle Arrow'le ning vabastas komisjon kohustusest tuvastada potentsiaalse konkurentsi olemasolu.
3. Teine väiteosa: Üldkohus tegi vea, kui ta tuletas potentsiaalse konkurentsi olemasolu hulgast oletustest, mis on vastuolus põhimõttega, et potentsiaalne konkurents eeldab, et esineb tegelik ja konkreetne võimalus siseneda turule.
4. Kolmas väiteosa: Üldkohus andis Lundbecki kavatsusele põhjendamatu kaalu ning valesti hindas nende asjaolude tõenduslikku väärtust, mis leidsid aset pärast kokkulepete allkirjastamist.
5. Neljas väiteosa: Üldkohus ei analüüsinud Ühendkuningriigi kohtu Paroxetine'i kohtuotsuse asjakohasust ja mõju..
6. Viies väiteosa: Üldkohus tuletas valesti potentsiaalse konkurentsi olemasolu asjaolust, et Arrow võttis meetmed, et ette valmistada turule sisenemist.
7. Kuues väiteosa: Üldkohus tegi vea, kui ta kohaldas eeldust, et Lundbecki patendid on ajutiselt kehtetud ja et nendest tulenevaid õigusi ei ole rikutud.

Teine väide: Üldkohus tegi vea, kui ta otsustas, et kompromisskokkulepete eesmärk oli piirata konkurentsi:

1. Esimene väiteosa: Üldkohus jättis tähelepanuta asjaolu, et kokkulepe, mis „lihtsalt võib“ piirata konkurentsi, ei ole eesmärgi poolest rikkumine.
2. Teine väiteosa: Üldkohus tegi vea, kui ta liigitas kokkulepped olemuselt kokkulepeteks turult väljatõrjumise kohta.
3. Kolmas väiteosa: Üldkohus järeldas valesti, et komisjon võis tuvastada kokkulepete konkurentsivastase eesmärgi, ilma et ta oleks analüüsinud olukorda, mis oleks esinenud ilma kokkulepeteta.

Kolmas väide: Üldkohus tegi vea, kui ta nõustus komisjoni järeldustega, mille kohaselt Arrow tegutses väidetava rikkumise toimepanemisel tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu, ning trahvi ei oleks tulnud määrata.

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-111/14: Unitec Bio versus nõukogu**

(Kohtuasi C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: Unitec Bio SA, Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-111/14: Unitec Bio SA sa. vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes.

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoormist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebeproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatseb tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes eitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-139/14: PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT
Wilmar Nabati Indonesia versus nõukogu**

(Kohtuasi C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-139/14: PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT Wilmar Nabati Indonesia vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes.

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoor-mist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebeproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatses tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-121/14: PT Pelita Agung Agrindustri versus
nõukogu**

(Kohtuasi C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: PT Pelita Agung Agrindustri, Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-121/14: PT Pelita Agung Agrindustri vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoorimist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebeproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatses tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes eitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-120/14: PT Ciliandra Perkasa versus nõukogu**

(Kohtuasi C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: PT Ciliandra Perkasa, Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-120/14: PT Ciliandra Perkasa vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes.

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoormist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebeproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatseb tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes eitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-80/14: PT Musim Mas versus nõukogu**

(Kohtuasi C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-80/14: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes.

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoorimist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebaproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatses tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjades T-112/14–T-116/14 ja T-119/14: Molinos Río de la
Plata versus nõukogu**

(Kohtuasi C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjades T-112/14—T-116/14 ja T-119/14: Molinos Río de la Plata SA e.a. vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;

— jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja

— ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes

Teise võimalusena

— saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;

— otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

- Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoor-mist.
- Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
- Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebaproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
- Nõukogu kavatses tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
- Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes eitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-117/14: Cargill versus nõukogu**

(Kohtuasi C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: Cargill SACI, Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-117/14, Cargill SACI vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes.

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisesed tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoormist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebeproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatseb tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes eitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda)
15. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-118/14: LDC Argentina versus nõukogu**

(Kohtuasi C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile, advokaat N. Tuominen)

Teised menetlusosalised: LDC Argentina SA, Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-118/14: PT LDC Argentina SA vs. nõukogu, mis tehti nõukogule teatavaks 16. septembril 2016;
- jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes ja
- ja mõista hagejalt välja nõukogu kohtukulud mõlemas kohtuastmes

Teise võimalusena

- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esiteks** kohaldas Üldkohus vale õiguslikku kriteeriumi, tegemaks kindlaks, kas nõukogul oli tõendeid, millele tuginedes sai otsustada, et asjaomaste Argentiina eksportija raamatupidamisdokumentides kajastatud riigisisese tooraine hinnad oli moonutatud sel määral, et oli põhjendatud nendega arvestamata jätta ja kasutada algmääruse⁽¹⁾ artikli 2 lõike 5 teises lõigus ette nähtud meetodit. Sellest tulenevalt kohaldas Üldkohus institutsiooni seisukohalt liiga rasket tõendamiskoor-mist.
2. **Teiseks** on nõuetekohaselt põhjendamata Üldkohtu järeldus, et institutsioonide esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et diferentseeritud ekspordimaksu süsteem põhjustas Argentiinas peamiste toormaterjalide hindade märkimisväärse moonutuse.
3. **Kolmandaks** on vaidlustatud kohtuotsuse resolutiivosa, millega tühistatakse dumpinguvastane tollimaks hagejat puudutavas osas, ebeproportsionaalne võrreldes ainsa Üldkohtu poolt analüüsitud tühistamise alusena esitatud väitega ja põhjustab tuvastatud õigusvastasusele mittekohase tagajärje.
4. Nõukogu kavatab tõendada, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitmel puhul kohaldatud valesti õigusnorme, mis mõjutab selle õiguspärasust. Lisaks sellele leiab nõukogu, et hageja esimese väite aluseks olevad faktilised asjaolud on piisaval määral tuvastatud, mistõttu saab Euroopa Kohus selle väite üle otsustada ja hagi rahuldamata jätta.
5. Niisiis palub Nõukogu tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes eitatud hagi vaidlustatud määruse tühistamise nõudes.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, varem Zoetis Products LLC 25. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-471/13: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, varem Zoetis Products LLC (esindaja: *solicitor* D.W. Hull)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus täies ulatuses või osaliselt;
- tühistada otsus täies ulatuses või osaliselt;
- tühistada trahv või oluliselt vähendada selle summat;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uueks läbivaatamiseks kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega;
- mõista komisjonilt välja kohtukulud käesolevas menetluses ning menetluses Üldkohtus.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks üheksa väidet, mis puudutavad Üldkohtu poolt õigusnormi rikkumisi.

1. Üldkohus kohaldas valet õiguslikku kriteeriumi hindamisel, kas Alpharma oli potentsiaalne konkurent kontekstis, kus tema tooted rikkusid Lundbecki patentidest tulenevaid õigusi. Kuna puuduvad tõendid, mis kinnitaksid, et Lundbecki patentid olid nõrgad, tuleb eeldada, et patentid on kehtivad ning sisenemine turule patentidest tulenevaid õigusi rikkuvate toodetega on õigusvastane.
2. Kuigi Üldkohus tunnistas, et Alpharma avastas vaid veidi enne tehingut, et Lundbeck saab patendi ning tema tooted rikuvad Lundbecki patentidest tulenevaid õigusi, jättis Üldkohus hindamata, kas komisjon tõendas, et Alpharma turule sisenemine jäi majanduslikult elujõuliseks strateegiaks, arvestades kõnealuseid täiendavaid takistusi turule sisenemisel. Selle asemel tugines Üldkohus tõenditele, mida ei olnud otsuses ära toodud, ning mittenõuetekohaselt pani apellantidele tõendamiskooormise, et viimased lükkaksid ümber komisjoni väite, et Alpharma oli potentsiaalne konkurent.
3. Üldkohus kohaldas valet õiguslikku kriteeriumi, kui ta analüüsis, kas kompromisskõkkulepe kujutas endast eesmärgi poolest konkurentsipiirangut, arvestades et Üldkohus ei hinnanud, kas komisjon tõendas, et kompromisskõkkulepe toob piisavalt tõenäoliselt kaasa negatiivse mõju, ning jättis arvesse võtmata asjaolu, et komisjonil puudus varasem kogemus sellist laadi patentikõkkuleppe osas.
4. Üldkohus ei analüüsinud, kas komisjon tõendas oma väidet, et kompromisskõkkuleppes toodud piirang väljus Lundbecki patentide kohaldamisalast.
5. Üldkohus kohaldas valet õiguslikku kriteeriumi, kui ta analüüsis, kas komisjoni uurimise kestus oli ülemäära pikk ning rikkus apellantide kaitseõigusi.
6. Üldkohus tegi vea, kui ta jättis jõesse komisjoni otsuse adresseerida otsus Zoetis'ele (nüüd Alpharma LLC), mitte aga Merck Generics Holding GmbH-le, kuigi komisjon ei toonud oma otsuses välja aluseid nende kahe äriühingu olukordade eristamiseks.

7. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et õiguslik olukord oli piisavalt selge kompromisskokkuleppe ajal, selleks et apellandid suudaksid üheselt mõista oma õigusi ja kohustusi ning vastavalt tegutseda.
8. Üldkohus tegi vea, kui ta jättis otsuse jõusse, kuigi komisjon ei võtnud trahvi summa kindlaksmääramisel arvesse väidetava rikkumise raskust, nagu on nõutud määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõikes 3.
9. Üldkohus kohaldas A.L. Industrier'ile määratava trahvi suuruse 10 % ülempiiri arvutamisel asjakohase aasta kindlaksmääramisel vale õiguslikku kriteeriumi.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta, ELT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205.

Merck KGaA 28. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 8. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-470/13: Merck KGaA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Merck KGaA (esindajad: *Rechtsanwalt* B. Bär-Bouyssière, *solicitor* S. Smith, *barrister* R. Kreisberger, advokaat D. Mackersie)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Generics (UK) Ltd

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada kohtuotsuse resolutsiooni esimene lõik;
- tühistada otsuse artikli 1 lõige 1, artikli 2 lõige 2 ning artiklid 3 ja 4 ulatuses, milles need on adresseeritud Merckile;
- teise võimalusena tühistada Merckile määratud trahv või vähendada selle summat;
- tühistada kohtuotsuse resolutsiooni teine lõik ning jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista komisjonilt välja Mercki kulud, mis on seotud nii esimese astme menetluse kui käesoleva apellatsioonimenetlusega.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellandi apellatsioonkaebuse esimene alus, et Üldkohus rikkus õigusnormi, leides, et Generics (UK) (edaspidi „GUK“) ja Lundbecki vahel sõlmitud patendialased kompromisskokkulepped (edaspidi „kompromisskokkulepped“) olid ELTL artikli 101 lõike 1 alusel eesmärgi poolest piirangud:
 - i. Esimeses väites kinnitab apellant, et Üldkohus tegi vea seoses kohaldatava õigusliku kriteeriumiga ning õige lähenemisega tuvastamisel, kas kompromisskokkuleppeid saab lugeda eesmärgi poolest piiranguteks, arvestades iseäranis kohtuotsuses CB, C-67/13 P välja töötatud õiguspõhimõtteid.
 - ii. Teises väites märgib apellant, et Üldkohus tegi vea, kuna ta jättis analüüsimata, kas kompromisskokkulepete sõnastus oli piisavalt kahjustava tasemega.
 - iii. Kolmandas väites kinnitab apellant, et Üldkohus tegi vea, otsustades, et kompromisskokkulepped olid piisavalt kahjustava tasemega põhjusel, et need olid samaväärsed turult välistamise kokkulepetega.
 - iv. Neljandas väites on apellant seisukohal, et Üldkohus tegi vea, otsustades, et kompromisskokkulepped olid piisavalt kahjustava tasemega, kuna nendega hoiti ära kohtuvaidlused, mille tulemus ei olnud kindel.

- v. Viiendas väites leiab apellant, et Üldkohus tegi vea, kui ta leidis, et kompromisskõkkulepete alusel GUK-le tehtud makse on eesmärgil põhineva piirangu üks põhielement.
- vi. Kuuendas väites kinnitab apellant, et Üldkohus tegi vea, kui eesmärgil põhineva piirangu kindlakstegemisel tugines ta faktilistele kaalutlustele, mis jäävad välja kompromisskõkkulepete sõnastusest.
- vii. Seitsmendas väites märgib apellant, et Üldkohus tegi vea, otsustades, et EMP puudutavad kompromisskõkkulepped väljusid Lundbecki patentide kohaldamisalast.
2. Apellandi apellatsioonkaebuse teine alus, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jõudis järeldusele, et GUK ja Lundbeck olid kompromisskõkkulepete sõlmimise ajal potentsiaalsed konkurendid:
- viii. Kaheksandas väites kinnitab apellant, et Üldkohus tegi vea, kuna ta jättis analüüsimata, kas komisjoni välja toodud kaheksa võimalust siseneda turule olid majanduslikult elujõulised või praktiliselt võimalikud GUK jaoks piisavalt lühikese aja jooksul.
- ix. Üheksandas väites leiab apellant, et Üldkohus tegi vea, kui ta seoses võimaliku konkurentsiiga pööras ümber tõendamiskoormise.
- x. Kümnes väites märgib apellant, et Üldkohus tegi vea, kui otsustas, et asjaolu, et pooled sõlmisid kompromisskõkkulepped, oli asjakohane potentsiaalse konkurentsi hindamisel.
- xi. Üheteistkümnendas väites leiab apellant, et Üldkohus tegi vea, kui ta ei nõustunud sellega, et potentsiaalse konkurentsi hindamine ei olnud seisukoha võtmiseks vajalik „eesmärgil põhineva“ analüüsi kontekstis.
3. Apellandi apellatsioonkaebuse kolmas alus, et Üldkohus rikkus õigusnormi, jättes jõusse apellandile komisjoni määratud trahvi:
- xii. Kaheteistkümnendas väites leiab apellant, et Üldkohus tegi vea, kui ta tõdes, et komisjon oli pädev määrata apellandile trahv või teise võimalusena määrata trahv, mis oli enam kui sümboolne.
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Al-Ghabra versus komisjon

(Kohtuasi T-248/13)⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud teatud isikute ja üksuste vastu suunatud piirangud — Määrus (EÜ) nr 881/2002 — Sellise isiku rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine, kes on kantud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organi koostatud loetellu — Sellise isiku nime kandmine määruse nr 881/2002 I lisas sisalduvasse loetellu — Tühistamishagi — Mõistlik aeg — Kohustus kontrollida ja põhjendada esitatud põhjenduste sisulist põhjendatust — Kohtulik kontroll)

(2017/C 030/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mohammed Al-Ghabra (London, Ühendkuningriik) (esindajad: barrister E. Grieves ja solicitor J. Carey)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis, T. Scharf ja F. Erlbacher, hiljem M. Konstantinidis et F. Erlbacher)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Behzadi-Spencer ja V. Kaye, hiljem V. Kaye, hiljem S. Brandon, lõpuks C. Crane, keda abistas T. Eicke, QC), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix ja E. Finnegan)

Ese

ELTL artiklile 263 tuginev hagi, milles palutakse esiteks tühistada hagejat puudutavas osas komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta määrus (EÜ) nr 14/2007, millega 74. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001 (ELT 2007, L 6, lk 6), ja teiseks tühistada komisjoni 6. märtsi 2013. aasta otsus Ares (2013) 188023, milles kinnitatakse hageja nime jätmise isikute ja üksuste loetellu, kellele kohaldatakse nõukogu 27. mai 2002. aasta määruse (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001, millega keelustatakse teatavate kaupade ja teenuste eksport Afganistani, laiendatakse Afganistani rühmitusega Taliban seotud lennukeeldu ning rahaliste vahendite ja muude finantsallikate külmutamist, sätteid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamata tõttu läbi vaatamata osas, milles palutakse tühistada komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta määrus (EÜ) nr 14/2007, millega 74. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud, osas, milles see puudutab Mohammed Al-Ghabrat.
2. Jätta hagi ülejäänud osas põhjendamata tõttu rahuldamata.
3. Jätta M. Al-Ghabra kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Jätta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 9, 11.1.2014.

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – European Dynamics Luxembourg ja Evropaiki Dynamiki versus komisjon

(Kohtuasi T-764/14) ⁽¹⁾

(Teenuste riigihanked — Hankemenetlus — ASEAN-i arvutipõhise tollitransiidisüsteemi (ACTS) kasutajatugi, väljatöötamine ja rakendamine — Pakkuja pakkumuse tagasilükkamine — Teise pakkuja pakkumuse edukaks tunnistamine — Valikukriteeriumid — Lepingu sõlmimise kriteeriumid — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Võrdne kohtlemine — Läbipaistvus)

(2017/C 030/46)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hagejad: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreeka) (esindajad: advokaadid M. Sfyri ja I. Ampazis, hiljem M. Sfyri)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Bartelt ja A. Marcoulli, hiljem S. Bartelt ja M. Konstantinidis)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 5. septembri 2014. aasta otsus, millega lükati tagasi hagejate pakkumus piiratud hankemenetluses EuropeAid/135040/C/SER/MULTI, mis puudutas ASEAN-i tollitransiidisüsteemi (ASEAN Customs Transit System) automatiseeritud haldamise katseprojekti väljatöötamist, ja tunnistati edukaks teine pakkuja.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja European Dynamics Luxembourg SA –lt ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE-lt.

⁽¹⁾ ELT C 26, 26.1.2015.

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Printeos jt versus komisjon

(Kohtuasi T-95/15) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Standardsete ümbrike ja spetsiaalsete trükiga ümbrike Euroopa turg — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus — Müügihindade kooskõlastamine ja klientide jagamine — Kokkuleppemenetlus — Trahvid — Põhisumma — Erakorraline kohandamine — Ülemmäär 10 % kogukäibest — Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõige 2 — Põhjendamiskohustus — Võrdne kohtlemine)

(2017/C 030/47)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Printeos, SA, (Alcalá de Henares, Hispaania), Tompla Sobre Exprés, SL, (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Rootsi), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Prantsusmaa), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH, (Leonberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Brokelmann ja P. Martínez-Lage Sobredo)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández ja C. Urraca Caviedes)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks tühistada osaliselt komisjoni 10. detsembri 2014. aasta otsus C(2014) 9295 final, mis käsitleb [ELTL] artikli 101 kohast ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (Juhtum AT.39780 – Ümbrikud), ja teise võimalusena vähendada hagejatele määratud trahvi.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 10. detsembri 2014. aasta otsuse C(2014) 9295 final, mis käsitleb [ELTL] artikli 101 kohast ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (Juhtum AT.39780 – Ümbrikud), artikli 2 lõike 1 punkt e.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 127, 20.4.2015.

Üldkohtu 14. detsembri 2016. aasta otsus – PAL-Bullermann versus EUIPO – Symaga (PAL)

(Kohtuasi T-397/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk PAL — Osaline tühistamine — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 punkt a ja artikli 51 lõike 1 punkt a — Kaubamärgi kuju, mis erineb registreeritud kaubamärgi kujust — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 22 lõiked 3 ja 4)

(2017/C 030/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Eberhardt)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Tarí Lázaro)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 7. mai 2015. aasta otsuse (asi R 1626/2014-1) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust PAL-Bullermann ja Symaga vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja PAL-Bullermann GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 302, 14.9.2015.

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Guiral Broto versus EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)**(Kohtuasi T-548/15) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Café del Sol taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Café del Sol — Vastulausemenetluse keeles tõendite esitamata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklid 75 ja 76 — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirjad 19 ja 20 — Kaitseõigused)**

(2017/C 030/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Ramón Guiral Broto (Marbella, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. de Castro Hermida)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. O'Neill)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas:* Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Saksamaa)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 16. juuli 2015. aasta otsuse (asi R 2755/2014-5) peale, mis käsitleb Guiral Broto ja Gastro & Souli vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 16. juuli 2015. aasta otsus (asi R 2755/2014-5), mis käsitleb Ramón Guiral Broto ja Gastro & Souli vahelist vastulausemenetlust.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO ja Guiral Broto kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 398, 30.11.2015.**Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Guiral Broto versus EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)****(Kohtuasi T-549/15) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi CAFE DEL SOL taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Café del Sol — Vastulausemenetluse keeles tõendite esitamata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklid 75 ja 76 — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirjad 19 ja 20 — Kaitseõigused)**

(2017/C 030/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Ramón Guiral Broto (Marbella, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. de Castro Hermida)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. O'Neill)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas:* Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Saksamaa)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 16. juuli 2015. aasta otsuse (asi R 1888/2014-5) peale, mis käsitleb Guiral Broto ja Gastro & Souli vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 16. juuli 2015. aasta otsus (asi R 1888/2014-5), mis käsitleb Ramón Guiral Broto ja Gastro & Souli vahelist vastulausemenetlust.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO ja Guiral Broto kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 381, 16.11.2015.

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Puro Italian Style versus EUIPO (smartline)

(Kohtuasi T-744/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi smartline taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2017/C 030/51)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Puro Italian Style SpA (Modena, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Terrano)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: L. Rampini)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 7. oktoobri 2015. aasta otsuse (asi R 2258/2014-1) peale, mis käsitleb kujutismärgi smartline ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Puro Italian Style SpA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 78, 29.2.2016.

Üldkohtu 14. detsembri 2016. aasta otsus – Scorpio Poland versus EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!)

(Kohtuasi T-745/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi YO! registreerimise taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk YO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 030/52)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja Scorpio Poland, varasem FH Scorpio (Łódź, Poola) (esindaja: advokaat R. Rumpel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Schifko ja E. Śliwińska)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Berlit)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 2. oktoobri 2015. aasta otsuse (asi R 1546/2014-2) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Eckes-Granini Group-i ja FH Scorpio vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Scorpio Poolandilt.

⁽¹⁾ ELT C 59,15.2.2016.

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Sovena Portugal – Consumer Goods versus EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Kohtuasi T-24/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk FONTOLIVA — Varasem siseriiklik sõnamärk FUENOLIVA — Suhteline keeldumispõhjus — Varasema kaubamärgi registreeringu kehtivus — Uute asjaolude ja tõendite esitamine Üldkohtus — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Muutmispädevus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b, artikli 42 lõiked 2 ja 3 ning artiklid 65 ja 76)

(2017/C 030/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugal) (esindaja: advokaat D. Martins Pereira)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: L. Rampini)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: Mueloliva, SL (Córdoba, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 4. novembri 2015. aasta otsuse (asi R 1813/2014-2) peale, mis käsitleb Mueloliva ja Sovena Portugal – Consumer Goods vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 4. novembri 2015. aasta otsus (asi R 1813/2014-2).
2. Lükata tagasi Mueloliva, SL-i vastulause Sovena Portugal – Consumer Goods, SA esitatud sõnamärgi FONTOLIVA Euroopa Liitu nimetava rahvusvahelise registreeringu taotluse peale.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Sovena Portugal – Consumer Goods poolt Üldkohtu menetlusega seoses kantud kohtukulud.

5. *Möista Sovena Portugal – Consumer Goods* poolt EUIPO apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatud kulud välja pooles ulatuses EUIPO-lt ja pooles ulatuses Muelolivalt.

⁽¹⁾ ELT C 106, 21.3.2016.

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – Apax Partners versus EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)

(Kohtuasi T-58/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi APAX taotlus — Varasem rahvusvaheline sõnamärk APAX — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade ja teenuste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktid a ja b)

(2017/C 030/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Apax Partners LLP (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* D. Rose, *solicitor* J. Warner ja *solicitor* J. Curry)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Folliard-Monguiral ja I. Moisescu)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Apax Partners Midmarket (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. Moyou Joly)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 26. novembri 2015. aasta otsuse (asi R 1441/2014-2) peale, mis käsitleb Apax Partners Midmarketi ja Apax Partnersi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Möista kohtukulud, sealhulgas APAX Partners Midmarketi poolt Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatud kulud välja APAX Partners LLP-lt.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

Üldkohtu 14. detsembri 2016. aasta otsus – Grid applications versus EUIPO (APlan)

(Kohtuasi T-154/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi APlan registreerimise taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2017/C 030/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Grid applications GmbH (Viin, Austria) (esindaja: advokaat M. Meyenburg)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. Kunz)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. veebruari 2016. aasta otsuse (asi R 1819/2015-4) peale, mis käsitleb sõnalise tähise APlan ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Grid applications GmbH-lt.

(¹) ELT C 200, 6.6.2016.

18. novembril 2016 esitatud hagi – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(Kohtuasi T-809/16)**

(2017/C 030/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Austria) (esindaja: advokaat G. Eisenberger)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nii Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta otsus SRB/ES/SRF/2016/06 („Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)“) kui ka Ühtse Kriisilahendusnõukogu 20. mai 2016. aasta otsus SRB/ES/SRF/2016/13 („Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“) vähemalt selles osas, milles need otsused puudutavad hagejat;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

- Esimene väide: oluliste vorminõuete ilmselge rikkumine, sest vaidlustatud otsuseid ei ole (täies ulatuses) teatavaks tehtud
- Teine väide: oluliste vorminõuete ilmselge rikkumine, sest vaidlustatud otsuseid ei ole piisavalt põhjendatud

18. novembril 2016 esitatud hagi – Di Bernardo versus komisjon**(Kohtuasi T-811/16)**

(2017/C 030/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Danilo Di Bernardo (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 10. augusti 2016. aasta otsus, millega konkursi EPSO/AST-SC/03/15 komisjon jättis hageja sellest konkursist välja;
- mõista kohtukulud igal juhul välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et konkursikomisjon on teinud mitu ilmselget viga hageja töökogemuse hindamisel.
2. Teine väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mis käsitleb vaidlustatud otsuse ebapiisavat põhjendamist ning mis tugineb sellele, et hagejat ei teavitatud konkursikomisjoni kehtestatud valikukriteeriumitest.

21. novembril 2016 esitatud hagi – Abes versus komisjon

(Kohtuasi T-813/16)

(2017/C 030/58)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Abes — companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugal) (esindaja: advokaat N. Mimoso Ruiz)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- lugeda käesolev tühistamishagi nõuetekohaselt esitatuks ja vastuvõetavaks ELTL artikli 263 tähenduses ja ELTL artikli 264 kohaldamise eesmärgil;
- tühistada 9. augusti 2016. aasta otsus C (2016) 5054 ELTL artikli 263 tähenduses ja kohaselt osas, milles selles leitakse, et kaebuses kirjeldatud meede ei kujuta endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses;
- tühistada 9. augusti 2016. aasta otsus C (2016) 5054 ELTL artikli 263 tähenduses ja kohaselt osas, milles selles leitakse, et kui kaebuses kirjeldatud meede peaks kujutama endast riigiabi, on see siseturuga kokkusobiv ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses;
- mõista kohtukulud ja hageja menetluskulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et otsus ei ole põhjendatud. Hageja leiab, et otsus ei ole põhjendatud, sest selles on asutud seisukohale, et isegi kui meede peaks kujutama endast abi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, on see kokkusobiv siseturuga ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses; see seisukoht ei ole aga põhjendatud.

2. Teine väide, et on tehtud ilmselge hindamisviga. Hageja leiab, et otsuses on tehtud hindamisviga seoses abimeetme mõjuga konkurentsile ja liikmesriikidevahelisele konkurentsile, sest põhjused, mille alusel komisjon väidab, et kõnealuse abimeetme mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele on puhtühoteetiline või ainult eeldatav ning et isegi kui see mõju on olemas, ei saa see olla muud kui marginaalne, ei ole paikapidavad ning tingivad tegelikult analoogsete punktuaalsete abimeetmete levimise – ja seda mitte ainult Tomari kandis, vaid kogu riigis – koos sellega kaasnevate riigisiseseid ja teistest liikmesriikidest pärit investeeringuid pärssivate tagajärgedega.
3. Kolmas väide, et on rikutud ETLT artikli 107 lõiget 1, sest komisjon i) ei analüüsinud vajaliku hoolsusega ja objektiivselt küsimust, kas asjaomane abi võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust; ii) ei võtnud arvesse seda, et ei ole olemas sellist lävi või protsendimäära, mille saavutamata jäämise korral võib asuda *a priori* seisukohale, et liikmesriikidevahelist kaubavahetust ei ole kahjustatud; iii) ei võtnud arvesse seda, et liikmesriikidevahelise kaubavahetuse kahjustamine ei sõltu osutatavate teenuste kohalikust või piirkondlikust laadist ega asjaomase tegevuse tähtsusest; iv) ei rõhutanud piisavalt seda, et kui riigi antud abi tugevdab ühe ettevõtte positsiooni võrreldes konkureerivate ettevõtetega, tuleb asuda seisukohale, et abisaajast ettevõttega konkureerivate ettevõtete puhul kehtivad asjaomases riigis uute investeeringute finantseerimisel ebasoodsamad tingimused.

22. novembril 2016 esitatud hagi – Netflix International ja Netflix versus komisjon

(Kohtuasi T-818/16)

(2017/C 030/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Netflix International BV (Amsterdam, Madalmaad) ja Netflix, Inc. (Los Gatos, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik ja S. van Velze)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 1. septembri 2016. aasta otsus, millega tunnistati Saksa kino edendamiseks võetavaid meetmeid käsitleva seaduse seitsmendasse redaktsiooni tehtud muudatus siseturuga kokkusobivaks ⁽¹⁾, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet:

1. Esimene väide, et on rikutud audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi ⁽²⁾.
 - Komisjon rikkus audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi artikli 13 lõiget 1, kui ta otsustas, et Saksamaa võetud meede on vastavalt muudatusettepanekus antud tõlgendusele nimetatud artikliga kooskõlas;
 - Komisjon rikkus audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi artikli 2 lõiget 1, artikli 2 lõiget 2 ja artiklit 3, kui ta otsustas, et Saksamaa võetud meede ei ole päritoluriigi põhimõttega vastuolus.
2. Teine väide, et on rikutud ETLT artiklit 110.
 - Komisjon rikkus ETLT artiklit 110, kui ta leidis, et Saksamaa võetud meede ei diskrimineeri tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajaid, kes asuvad väljaspool Saksamaad, kuid kelle teenused on suunatud Saksamaa vaatajaskonnale.

3. Kolmas väide, et on rikutud ELTL artiklit 56.

- Komisjon rikkus ELTL artiklit 56, kui ta jättis hindamata, kas Saksamaa võetud meede rikub teenuste osutamise vabadust, mida ta tegelikult rikub.

4. Neljas väide, et on rikutud ELTL artiklit 49.

- Komisjon rikkus ELTL artiklit 49, kui ta jättis hindamata, kas Saksamaa võetud meede rikub asutamisevabadust, mida ta tegelikult rikub.

5. Viies väide, et on rikutud ELTL artiklit 107.

- Komisjon rikkus ELTL artiklit 107, kui ta leidis, et Saksamaa võetud meede on käsitatav riigiabina, mida õigustab kultuurialane eesmärk ja mis on siseturuga kokkusobiv.

6. Kuues väide, et on rikutud olulisi menetlusnorme.

- Komisjon rikkus olulisi menetlusnorme, kui ta ei järginud ELTL artikli 296 lõikes 2 sätestatud põhjendamiskohustust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud hea halduse põhimõtet.

⁽¹⁾ Komisjoni 1. septembri 2016. aasta otsus (EL) 2016/2042 abikava SA 38418 – 2014/C (ex 2014/N) kohta, mida Saksamaa kavatses rakendada filmitootmise ja -levi edendamiseks (teatavaks tehtud numbri C(2016) 5551 all) (ELT L 314, lk 63).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, lk 1).

25. novembril 2016 esitatud hagi – Celio International versus komisjon

(Kohtuasi T-832/16)

(2017/C 030/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Celio International SA (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid H. Gilliams ja J. Bocken)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsus ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia Kuningriik ⁽¹⁾;
- teise võimalusena tühistada selle otsuse artiklid 2–4;
- igal juhul tühistada selle otsuse artiklid 2–4 osas, milles need (a) kohustavad esitama tagasimaksenõude muudele üksustele kui need, kelle suhtes on tehtud kõnealuses otsuses määratletud „ülemäärast kasumit käsitlev eelotsus“, ja (b) kohustavad nõudma tagasi kasusaanud isiku maksusäästule vastava summa, ilma et Belgial oleks lubatud võtta arvesse tegelikku ülespoole korrigeerimist teise riigi maksuameti poolt; ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mis käsitleb ilmset hindamisviga, võimu kuritarvitamist ja kohaste põhjenduste esitamata jätmist osas, milles otsuses leitakse, et tegemist on abikavaga.

2. Teine väide, mis käsitleb ELTL artikli 107 ja tõendite esitamise kohustuse rikkumist ning ilmset hindamisviga osas, milles otsuses leitakse, et kõnealune kord annab valikulise eelise.
3. Kolmas väide, mis käsitleb ELTL artikli 107 ja tõendite esitamise kohustuse rikkumist ning ilmset hindamisviga osas, milles otsuses leitakse, et kõnealune kord annab eelise.
4. Neljas täiendavalt esitatud väide, mis käsitleb ELTL artikli 107, õiguspärase ootuse ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, ilmset hindamisviga, võimu kuritarvitamist ja kohaste põhjenduste esitamata jätmist osas, milles otsus kohustab Belgiat abi tagasi nõudma.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsus (EL) 2016/1699 ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia (teatavaks tehtud numbr C(2015) 9837 all) (ELT L 260, lk 61).

28. novembril 2016 esitatud hagi – Louvers Belgium versus komisjon

(Kohtuasi T-835/16)

(2017/C 030/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgia) (esindaja: advokaat V. Lejeune)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 19. septembri 2016. aasta otsus lükata tagasi hageja pakkumine ja kuulutada riigihanke nr OIB.02/PO/2016/012/703 võitjaks ühispakkujad RIDEAUPRESS ITRLINE;
- rahuldada hageja kahju hüvitamise nõue; sellest tulenevalt kohustada Euroopa Komisjoni maksma hagejale põhisumma 387 500 eurot hüvitisena kahju eest, mis tekkis seoses hankelepingust ilmajäämisega ja lisaks viivis- ja menetlusintress arvatuna õigusnormidest tuleneva määra alusel ja kuni hüvitise täieliku tasumiseni;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik menetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hageja õigust heale haldusele ning läbipaistvuse põhimõtet, kuna olenemata hageja korduvatest tungivatest nõudmistest ei esitanud komisjoni talle eduka pakkuja toodete tehnilist kirjeldust, pakkumiste analüüsi aruande tulemusi ega näidiseid, mille ta komisjonile oli edastanud.
2. Teine väide, et rikutud on läbipaistvuse ja pakkujate võrdse kohtlemise põhimõtet nii hanketingimuste väljatöötamise faasis kui ka komisjoni poolt ettevõtjate pakkumiste hindamise faasis. Hageja heidab kostjale eelkõige ette järgmist:
 - Esiteks, kuna hanketingimuste väljatöötamisel kasutati ühe teise pakkuja poolt ühes varasemas, sarnase esemega ja põhjendamata kaalutlustes tühistatud hankemenetluses pakutud toodete tehnilist kirjeldust ja fotosid, mistõttu tekkis põhjendamatu takistus turgude konkurentsile avamisele;
 - Teiseks rikuti pakkujate võrdsuse aluspõhimõtet, sest esitati väga ranged ja tehnilisest aspektist põhjendamata tehnilised nõudmised, mille eesmärk oli ilmselgelt tagada vastavus kindla ettevõtja toodetega;

- Kolmandaks ei hinnatud objektiivselt ja sõltumatult pakkumist, mille ta esitas vaidlusaluste pakkumiste hankemenetluses, ning see lükati tagasi põhjendamatult, kuna tema tooted vastasid täielikult hanketingimustes esitatud toodete tehnilise kirjelduse miinimumnõuetele ja seega vastasid samal määral esitatud nõuetele.

Seega leiab hageja selles teises väites, et tema esitatud pakkumine vastas tehnilistele kriteeriumidele ja on järelikult nõuetekohane. Komisjon oleks pidanud tema pakkumist hindama rahalisest aspektist ning sõlmima hankelepingu temaga, sest ta pakkus kõige madalamat hinda.

30. novembril 2016 esitatud hagi – Poola Vabariik versus komisjon

(Kohtuasi T-836/16)

(2017/C 030/62)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. septembri 2016. aasta otsus – riigiabi SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) – Poola – Poola jaemüügisektori suhtes kohaldatav maks, teatavaks tehtud numbriga C(2016) 5596
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: Poola jaemüügi maksu väär liigitamine riigiabiks ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuivõrd selektiivsuse eeldust on ilmselgelt ebaõigesti hinnatud
 - Poola jaemüügi maksu ei saa esmapilgul käsitada selektiivseks, sest selle struktuuris ei esine kõrvalekaldumist selle maksu jaoks määravast võrdlussüsteemist; astmelised maksumäärad moodustavad selle maksu võrdlussüsteemi lahutamatu osa.
 - Isegi kui väita, et mõlemad astmelised maksumäärad ei ole Poola jaemüügi maksu jaoks määrava võrdlussüsteemi osa, tuleks eeldada, et vähemalt kõige sagedamini kohaldatav maksumäär on võrdlussüsteemi osa; astmelised maksumäärad ei kujuta endast ka igal juhul erandit teatavate ettevõtjate kasuks, kes on seoses selle maksu eesmärgiga sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras nagu teised ettevõtjad.
 - Astmelised maksumäärad ja maksustatava väärtuse künnis Poola jaemüügi maksu jaoks on igal juhul proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas.
2. Teine väide: rikutud on nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrust (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna antud on korraldus peatada viivitamata Poola jaemüügi maksu astmeliste maksumäärade kohaldamine
 - Peatamise korralduse andmiseks puudus vajadus, kuna Poola jaemüügi maksu selektiivsuse osas esinevad tõsised kahtlused.

— Peatamise korralduse andmiseks puudus vajadus, kuna komisjon ei tõendanud Poola jaemüügimaksu kohaldamise piisavalt negatiivset mõju.

3. Kolmas väide: vaidlustatud otsuse puudulik ja ebapiisav põhjendamine

— Vaidlustatud otsust ei ole asjakohaselt ja piisavalt põhjendatud osas, milles selles hinnatakse Poola jaemüügimaksu selektiivsuse eeldust.

— Vaidlustatud otsust ei ole asjakohaselt ja piisavalt põhjendatud osas, milles sellega antakse korraldus peatada viivitamata Poola jaemüügimaksu suhtes astmeliste maksumäärade kohaldamine.

24. novembril 2016 esitatud hagi – Alex versus komisjon

(Kohtuasi T-841/16)

(2017/C 030/63)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Alex SCI (Bayonne, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J. Fouchet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 21. septembri 2016. aasta otsus;
- tuvastada ja otsustada, et toetus, mida ERF, Prantsuse riik, Akvitaania piirkonna volikogu ja Pyrénées Atlantiques' departemangu volikogu maksid CABABile, oli õigusvastane ja siseturuga kokkusobimatu;

sellest tulenevalt,

- kohustada Prantsuse riiki, Akvitaania piirkonna volikogu ja Pyrénées Atlantiques' departemangu volikogu, valitsusasutuste hallatavaid riigiasutusi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) tagastama õigusvastaselt väljamakstud toetused koos seadusjärgse intressiga, mida arvestatakse alates toetuse kättesaamisest;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik kohtukulud, sh advokaadikulud summas 5 000 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjoni otsus on oma sisult õigusvastane.
 2. Teine väide, et puudus teavitus rahastuse kohta, mida ERF, Prantsuse riik, Akvitaania piirkonna volikogu ja Pyrénées Atlantiques' departemangu volikogu maksid projekti Technocité teostamiseks Côte-Basque-Adour'i linnastu omavalitsusüksuste keskasutusele (CABAB).
 3. Kolmas väide, et rahastamine oli siseturuga kokkusobimatu.
 4. Neljas väide, et rahastamise määramise eelduseks olnud tingimused ei olnud täidetud.
-

7. detsembril 2016 esitatud hagi – Fertisac versus Euroopa Kemikaaliamet**(Kohtuasi T-855/16)**

(2017/C 030/64)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Fertisac, S.L. (Atarfe, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Gómez Rodríguez)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Kemikaaliameti 15. novembri 2016. aasta otsus nr SME (2016) 5150, millega tuvastati, et FERTISAC S.L. ei vasta nõuetele selleks, et kohaldada tema suhtes tasude vähendamist, mis on ette nähtud keskmise suurusega ettevõtjatele, ja tal tuleb maksta haldustasu;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti 15. novembri 2016. aasta arve nr 10060160 summas, mis vastab FERTISAC S. L. poolt makstud tasu ja suurelt ettevõtjalt nõutava tasu vahele, ja mis väljastati Euroopa Kemikaaliameti otsuse nr SME (2016) 5150 alusel;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti 15. novembri 2016. aasta arve nr 10060160, mis määrab kindlaks haldustasu vastavalt Euroopa Kemikaaliameti otsusele nr SME (2016) 5150;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Kemikaaliametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on FERTISAC S.L. ekslikult liigitatud suureks ettevõtjaks.

- Hageja väidab sellega seoses, et komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta ELT 2003, L 124, lk 36) artikli 2 lõige 1 sätestab, et mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKE) kategooriasse kuuluvad ettevõtjad, mis annavad tööd kuni 250 isikule ning mille käive ei ületa 50 miljonit eurot või bilansi maht ei ületa 43 miljonit eurot.

Ettevõtja liigitamisel VKEks on kaks künnist. Ei piisa ainult ühe nendest künnistest ületamisest (nagu nähtub Euroopa Kemikaaliameti otsusest, mis võtab aluseks vaid ühe neist: aastase bilansi mahu), eirates selgelt esimest kriteeriumi, st isikute arvu, mis on hästi eristatav sidesõnaga „ja“. FERTISAC S.L. ei ole aga ühelgi hetkel ületanud rohkem kui 250 isikule töö andmise künnist.

2. Teine väide, mille kohaselt on kosta tõlgendanud soovitus 2003/361 valesti.

- Ta väidab sellega seoses, et määramaks kindlaks hageja suurust, tuleb arvesse võtta vaid hageja ja tema partnerite andmeid. Hageja ei kuulu ettevõtjate kontserni. Seda tõlgendust kinnitab komisjoni poolt avaldatud VKE määratlamise juhend. Lisaks viitavad nii Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1), artikkel 3 kui ka komisjoni 16. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 340/2008 Euroopa Kemikaaliametile vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH), makstavate tasude kohta (ELT 2008, L 107, lk 6) põhjendus 9 ja artikkel 2 VKE määratlamiseks soovitusel 2003/361/EÜ.

7. detsembril 2016 esitatud hagi – Fútbol Club Barcelona versus komisjon**(Kohtuasi T-865/16)**

(2017/C 030/65)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset ja A. Selles Marco)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esimese võimalusena tühistada Euroopa Komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus riigiabi SA.29769 (2013) (ex 2013/NN) kohta, mida Hispaania andis teatavatele jalgpalliklubidele;
- teise võimalusena, tühistada selle otsuse artiklid 4 ja 5;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artiklit 49 koostoimes ELTL artiklitega 107 ja 108 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16, sest kogu vaidlusaluse otsuse põhistus rajaneb riigisisel normil, mis piirab asutamisevabadust.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artikli 107 lõiget 1, sest: i) otsuses ei ole analüüsitud vastavalt maksumäärade kohaldamisele kuuluvaid mahaarvamisi iga maksumäära ja üksuse kaupa; ii) ei ole toimitud erapooletult, otsides poolt ja vastu tõendeid; ja sellest tulenevalt (iii) on õigusvastaselt järeldatud, et eksisteerib eelis ELTL artikli 107 lõike 1 mõttes.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub: i) väidetavat abi tagasi nõudes õiguspärase ootuse põhimõtet, arvestades, et Hispaania ametiasutuste tegevust ja menetluse kestust arvesse võttes võis FC Barcelonal tekkida õiguspärane ootus, et talle kohustusi tekitav maksustamissüsteem oli õiguspärane; ja ii) õiguskindluse alusnõuet.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artikli 107 lõiget 1, sest otsuses ei ole võetud arvesse, et abi on maksustamissüsteemi sisemisest loogikast lähtudes õigustatud.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artikli 108 lõiget 1 ja nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015 L 248, lk 9) artikleid 21-23, sest selles otsuses nõutakse olemasoleva abi tagastamist ega peeta kinni seda tüüpi abi suhtes kohaldatavast menetlusest.

11. detsembril 2016 esitatud hagi – QI jt versus komisjon ja EKP**(Kohtuasi T-868/16)**

(2017/C 030/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hagejad:* QI (Ateena, Kreeka) ja veel 15 hagejat (esindajad: advokaadid S. Pappas ja I. Ioannidis)*Kostjad:* Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank**Nõuded**

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- kohustada Euroopa Liitu ja/või Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) hüvitama hagiavalduses nimetatud summad, mis vastavad hagejatele tekitatud kahjule kostjate ebaseadusliku osalemise tõttu Kreeka valitsussektori võla ümberkorraldamises uuendatud ühise tegutsemise klauslite aktiveerimise tõttu;
- teise võimalusena, kohustada Euroopa Liitu ja/või Euroopa Keskpanka (EKP) hüvitama hagejatele hagiavalduses nimetatud summad, mis vastavad tekitatud kahjule Kreeka avaliku sektori võlausaldajate ebaseaduslikust kõrvalejätmisest Kreeka valitsussektori võla ümberkorraldamisel;
- igal juhul kohustada EKP-d hüvitama igale hagejale hagiavalduses nimetatud kahju, mis tulenes EKPS-i ebaseaduslikust kõrvalejätmisest Kreeka valitsussektori võla ümberkorraldamisel;
- mõista kohtukulud välja EKP-lt ja/või Euroopa Liidult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimese väite kohaselt on Euroopa Liit ja/või EKP tegevus toimunud *ultra vires* ning on vastuolus ETL artiklitega 120-126, 127 ja artikli 352 lõikega 1.
2. Teise väite kohaselt rikub EKP ja EKPS tegevus, eriti just EKPS ümberkorraldamisest kõrvalejätmise osas ETL artiklit 123.
3. Kolmanda väite kohaselt rikub Euroopa Liidu ja/või EKP ja EKPS tegevus hagejate omandiõigust, mis on kaitstud põhiõiguste harta artikliga 17
4. Neljanda väite kohaselt rikub Euroopa Liidu ja/või EKP ja EKPS tegevus kapitali vaba liikumist, mis on kaitstud ETL artikliga 63.
5. Viienda väite kohaselt rikub Euroopa Liidu ja/või EKP ja EKPS tegevus hagejate õigust võrdsele kohtlemisele, mis on tagatud põhiõiguste harta artikliga 20.

9. detsembril 2016 esitatud hagi – repowermap versus EUIPO – Repower (REPOWER)**(Kohtuasi T-872/16)**

(2017/C 030/67)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* repowermap.org (Bern, Šveits) (esindaja: advokaat P. González-Bueno Catalán de Ocón)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Repower AG (Brusio, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi „REPOWER“ Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 020 351

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 26. septembri 2016. aasta teine otsus (tehtud pärast tühistamist) asjas R 2311/2014-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- muuta vaidlustatud otsust nii, et vaidlusalune kaubamärk tunnistatakse kehtetuks kõikide kaupade ja teenuste suhtes, mille suhtes seda ei tunnistatud kehtetuks vaidlustatud otsusega, välja arvatud kaupade pakendamise ja ladustamise (klass 39), reiside korraldamise (klass 39) ja tulekustutite (klass 9) suhtes;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Repower AG-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
 - määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine koostoimes ETL artikli 296 rikkumisega.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET